

Civil érték 1995 óta

WEKERLE

2017.
XXIII. ÉVFOLYAM
3. SZÁM

A WEKERLEI TÁRSASKÖR EGYESÜLET TÁJÉKOZTATÓ LAPJA

Wekerle 110

**Jubileumi
naptár**

**Határ út
- Kiserdő**

**Karácsonyi
készülődés**

*Szeretetteljes karácsonyt,
boldog új esztendőt kívánunk
minden Olvasónknak!*

December

szombat	vasárnap	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek	szombat	vasárnap	hétfő	kedd	szerda	csütörtök	péntek
1 Elza	2 Melinda Vivien	3 Ferenc Olivia	4 Borbála Barbara Boróka	5 Vilma	6 Miklós	7 Ambrus	8 Mária	9 Natalia	10 Judit	11 Árpád	12 Gabriella	13 Luca Otília	14 Szilárd
15 Yolán	16 Etelka	17 László	18 Augusta	19 Viola	20 Teofil	21 Tamás	22 Zénó Anikó	23 Viktória	24 Ádám Éva	25 Karácsony Eugénia	26 Karácsony István	27 János	28 Kamilla Apor

Wekerle 110
A közösség vonzásában
Megjelent a 2018. évi jubileumi
képes naptár

WEKERLE
* ahol értéket őriz az idő *

2018

Megvásárolható a Társaskör irodájában.

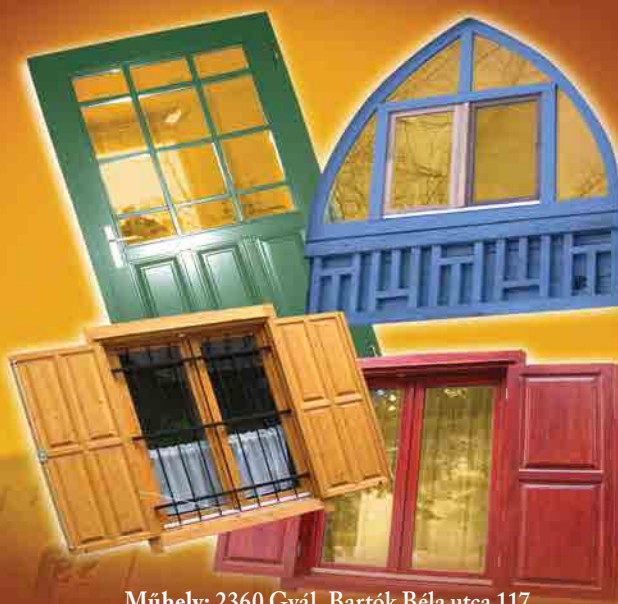
Közös múlt, közös jövő

Január

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28
29	30												

MITKU
és TÁRSA Bt.

ASZTALOSMŰHELY

Műhely: 2360 Gyál, Bartók Béla utca 117.
Tel: 06-70-70-40-716 | Web: www.mitku.hu
Területi képviselőnk: Nagy Kálmán | Tel: 06-20-376-8941

BÉRELJEN TERMET A WEKERLE TELEPEN!

Kellemes, családias környezetben, modern, új termek közül választhat 25-120 fős elhelyezéssel. Szabad kapacitásunk korlátozott, ezért kérjen előre ajánlatot!

Kiváló helyszínül szolgál:

- ☒ céges tréningek
- ☒ konferenciák
- ☒ értekezletek, megbeszélések
- ☒ csapatépítő programok

NYELVI TANFOLYAMOK AZ ÚJ MÁTRIX KÖZPONTBAN!

Sokat kopott a korábban megszerzett nyelvtudásod? Vagy most szeretnél elkezdni nyelvet tanulni?

Nálunk biztosan megtalálod a Neked megfelelő csoportot! Gyermektől – Nyugdíjas korig több-féle kurzusra várjuk az érdeklődőket.

Választható nyelvek: angol és német

További részletekről érdeklődjön a +36 70 340 8236 vagy a +36 70 411 8029 telefonszámon!

Tartalom

Beköszöntő.....	1
Beharangozó: <i>Mikulásvárás,</i> <i>Gondolatnaptár, Adománygyűjtés</i> ...	2
<i>Föld napja fotópályázat</i>	3
Visszapillantó:	
<i>Határ út, Kiserdő</i>	4
<i>Séta a nagykövetekkel</i>	5
<i>XXVI. Wekerlei Napok</i>	6
Filmfesztivál, Wekerlei Pantheon ...	8
Ahol élünk: <i>MoLaRi,</i> <i>Kitüntettünk</i>	9
Épített örökségünk:	
<i>Interjú Kós Bélával</i>	10
Iskolák, Óvodák:	
<i>Felújítás, Kutatók Éjszakája</i>	13
<i>Erdőismeret, 24 órás kosárlabda</i> ...	14
<i>Állatok világnapja, Gémes TE</i> ...	15
Wekerlei Önkéntesek.....	16
Wekerlei famíliák:	
<i>Ozorai család II.</i>	17
Klubhírek	20
WKK	21
Wekerlei konyhák.	22
Hirdetés	23

Wekerle

A Wekerlei Társaskör Egyesület
ingyenes tájékoztató lapja

Alapította: Dr. Kóczán László

Főszerkesztő: Dr. Engloner Attila

A Szerkesztőbizottság tagjai:

Jedlőczy Bert, Nagy Attila,

Nagy Tamás, Papp Zsuzsanna,

Szilágyi Szabina

Korrektúra: Dr. Bognár Anikó

Tördelés: Babay Bt.

Hirdetésszervező: Veres Joli,

Telefon: 30-683-1307

Kiadó: Somló Judit WTE-elnök

A szerkesztőség címe:

1192 Budapest, Kós Károly tér 10.

Telefon: 280-0114

A címlapon Toldy Miklós felvétele

és Úrmai László által tervezett

jubileumi naptár egy lapja látható.

A 2016-os Gondolatnaptár Gera Attila

grafikájának felhasználásával készült.

Nyomda: SERIART Nyomdaipari Stúdió

Megjelenik évente háromszor 5400 példányban

A szerkesztőség a kéziratok tartalmáért

nem vállal felelősséget

ISSN 2061-6627

Ünnepelünk - hagyományosan, kicsit másképp, rendhagyóan

Ünnepelünk. Hagyományosan, hiszen immár sokadik éve, hogy a Wekerlén közösen várjuk a Mikulást, adventi gondolatokat osztunk meg egymással és karácsonyi adományokat gyűjtünk. Kicsit másképp, mert sajnos az év végi programokból idén kimarad a közös karácsonyfa díszítés. Milyen öröm lenne, ha gyerekek és szülők közösen mégis elkészítenék a díszeket, amelyek megtalálnák helyüket a Kós Károly téren, a wekerleiek közös karácsonyfáján!

Az ünneplés ezúttal rendhagyó is, mert az új évben is folytatódik: 2018-ban 110 éves a Wekerletelep!

Újságunk, szintén hagyományosan, valamennyi eseményről, rendezvényről beszámol – ebben a számban a már jól ismertekről, a következőkben pedig az évfordulóhoz kapcsolódóakról, hiszen a jubileumi készülődés már elkezdődött!

Tartsanak velünk az újság oldalain és személyesen a wekerlei programokon!

Dr. Engloner Attila
főszerkesztő

Kedves Wekerleiek!

2018-ban lesz 110 éve, hogy a Wekerletelep létezik. Szeretnénk méltó módon emlékezni a múltra, egyúttal felmutatni azt is, hogyan őrizzük az elődeink által ránk hagyott értékeket, hogyan építjük otthonunkat úgy, hogy továbbra is egyedi, élhető, emberarcú sziget maradjon a Wekerle.

A 110. évforduló ünneplése során elsősorban a wekerleiek összetartását, összetartozását szeretnénk kiemelni. Büszkén mondhatjuk, hogy a 2008-as centenáriumi év óta jelentősen erősödött az itt élő közösség. Ennek magját egy – mára közel 500 főre bővült – önkéntes csapat képezi, melynek tagjai lelkesen, nagy összefogásban munkálkodnak azon, hogy jó legyen itt élni, hogy az élettel teli közösség ideája valósággá váljon!

Az évfordulóról megemlékezünk hagyományos szabadtéri nagy rendezvényeinken is (Wekerlei Napok, Wekerlei Székelykapu Napok stb.), de további ünnepi rendezvényekkel és kiadványokkal is jelentkezünk. Már decembertől megvásárolható lesz a Társaskör irodájában az önkormányzattal közösen megjelentetett 2018. évi jubileumi naptárunk, amelynek egyik lapját idézi ezúttal a Wekerle újság címlapja.

Ebenezer Howard, a kertvárosi életforma megálmodója 120 éve ezt így fogalmazta meg: *A kertvárosban a legtéljesebb szabadságban élnek az emberek, az egyetértés és az együttműködés jellemzi a közösséget (To-morrow 1898).*

Reméljük, Howard gondolatai a Wekerletelepen értelmet nyertek és tovább élnek. Ezért választottuk a 110. évforduló mottójának:

„Wekerle 110 – A közösség vonzásában”

E mottó természetesen a Centenárium óta a Wekerle védjegyévé is vált gondolattal együtt teljes:

„Wekerle, ahol értéket őriz az idő.”

Az évfordulóval kapcsolatos szervezési és kommunikációs munkákat a Wekerlei Társaskör, valamint társszervezőként a Magyar Kollégium koordinálja. Számítunk hagyományos együttműködő partnereinkre, és új támogatókat is várunk! Találkozzunk és ünnepeljünk együtt jövőre!

Somló Judit
a Wekerlei Társaskör Egyesület elnöke

*Meghitt, szeretetteljes karácsonyt és boldog jubileumi
új esztendőt kívánunk az újság valamennyi készítője
és a Wekerlei Társaskör nevében.*

Programsoroló

DECEMBER

- 1-től Indul az adventi gondolatnaptár
4-től Karácsonyi gyűjtés a rászorulóknak
5. Mikulásvárás a Zrumeckzy kapunál
9. Karácsonyi kézműves vásár (a WKK-ban)

JANUÁR

26. Filmklub

FEBRUÁR

23. Kiállítás
24. Téltemetés – Tavaszköszöntés

MÁRCIUS

3. Tavasz zöld szombat – Magbörze (WKK)
23. Filmklub
24. A Wekerlei Életfa ünnepe
25. Bringatúra

ÁPRILIS

20. Föld napi szabadtéri fotókiállítás (14 óra)
20. Kiállítás a Társaskörben (18 óra)
22. Bringatúra
24. Nyílt Nap a Rendőrkapitányságon
a bolhapiac és babruha-börze időpontjai egyeztetés alatt

ÁLLANDÓ PROGRAMOK A WEKERLEI TÁRSASKÖRÖBEN

Wekerlei Esti Mesék

Minden csütörtökön 18-19 óráig, mesehallgatás, bábozás, diavetítés, éneklés, rajzolás. Hetente más-más „mesélő” várja az ovisokat, a kisiskolásokat és szüleiket.

Kör-Kötő-Kör

Csütörtökön 19-21 óráig kötünk, horgolunk együtt. Tanulunk egymástól, mintákat cserélünk. Közben beszélgetünk, sütünk. Jöhetnek kezdők, haladók, lányok, fiúk, fiatalok, idősek.

Játéklklub

Minden hónap első csütörtökjén 19-21 óráig társasjátékot, kártyázunk. Gyere te is! Hozhatod kedvenc játékodat, de jöhetsz anélkül is.

Bridzs klub

Minden kedden 18.30-kor várjuk mindazokat, akik szívesen bridzselnek, vagy szeretnék megtanulni a „kártyajátékok királyát”. A bridzs az a játék, amit soha nem késő elkezdni.

Őszikék klub

Minden hónap utolsó szerdáján 17 órakor találkozunk, beszélgetünk, teázunk, megbeszéljük életünk kis és nagy ügyeit. Kitaláljuk, hova kiránduljunk, milyen kiállítást, színházi előadást nézzünk meg együtt.

Építész klub

Változó időpontokban, wekerlei építészekkel, Wekerle aktuális építészeti ügyeit beszéljük meg.

3-1-2 Meridián torna

Minden kedden 18-18.30-ig. Energetizáló, gyógyító és betegségmegelőző hatású gyakorlatsorozat közös végzésére várjuk az érdeklődőket.

Wekerlei Mikulásvárás

December 5-én, 18 órakor érkezik a Mikulás szánya a Zrumeckzy-kapu alá.

Énekszó, a fáklyák fénye, hóesés, ez a Wekerlei Mikulásvárás.

A Mikulás mindent lát, az év 365 napján lesi tetteinket, mosolyog, ha valamit elhibázunk, és ingatja fejét, ha rossz gondolatok járnak a fejünkben. A létező legnagyobb igazságot ünnepeljük ezen a napon, miszerint: jónak lenni csodálatos dolog nap mint nap.

A Mikulás levelesládáját december 3-ig a WTE irodában (Kós Károly tér 10.) találod, ide juttasd el a küldeményed, mi továbbítjuk majd. Minden kicsit és nagyot arra biztatunk, hogy írjon vagy rajzoljon a Mikulásnak.

Ha szeretnéd megtanulni a Mikulás-dalokat, sokat, segíthet a daltanulásban a Wekerlei Angyali kar által felénekelte szép CD és dalos füzet, ez kedvező áron megvásárolható a Társaskörben.

Várunk minden gyermeket és felnőttet ezen a szép téli estén!

Csóka Eszter

12. Wekerlei Téltemetés-Tavaszköszöntés

„Kisze, kisze szalmából,
perzselődj a lángoktól!
Vörös táncban hamvadj el,
nekünk most már tavasz kell!”

– ismételjük sokszor a wekerlei téltemetésen. Kipirult arcú gyerekek, felnőttek, szinte lázban, ahogy várjuk, hogy a minden bú-baj-bánat,

és persze a telet szimbolizáló kiszebábunk a tűzre kerüljön.

Most sem lesz ez másként. 2018-ban is eltemetjük a telet, és közösen hívjuk-várjuk a tavaszt. A program a szokásoknak megfelelően 16 órakor a Wekerlei Kultúrházban kezdődik. Itt zajkeltőket vagy kiszebábát vagy mindkettőt készíthet mindenki, aki ott lesz, kedve szerint. Majd a tömeg a Kós Károly térre vonul, és itt máglyán elégetjük a kiszebábót s énekelünk, vidámkodunk együtt.

Várunk mindenkit, wekerlei melegséggel a szívben!

Ja, és el ne felejtsem – és Ti sem! 2018. február 24-én, szombaton délután gyertek!

Holicsné Gémes Boróka

Fotó: Toldy Miklós

Adventi gondolatnaptár

24 napon át a Wekerlei Társaskörben minden nap kinyitunk egy-egy gondolatot tartalmazó kicsi ablakot.

24 idézet kísért minket, hogy lelünk szépen, tisztán érkezhessen meg az Ünnephez.

24 gondolat, amit közösen gyűjtünk, s hisszük, hogy az év minden napjára lelki táplálékul, útmutatóul szolgálhat Mindannyiunk számára.

A gondolatnaptár minden évben többünk gyűjtő munkáját, legkedvesebb idézeteit tükrözi, ha Neked is van kincsed, amit szívesen megosztanál a közösséggel, küldd el az artcsooka@gmail.com e-mailcímrre!

A tavalyi gondolatok újságunk hátlapján olvashatóak!

Csóka Eszter

Karácsonyi adománygyűjtés a Társaskörben

Közeleg a kereszténység legnagyobb, leghitelesebb, és az emberek szívéhez legközelebb álló **ünnepe**, a karácsony. Ezekre a napokon összegyűlik a család, ajándékozunk, örülünk, szeretünk és az ünnepi asztalnál fogyasztjuk a finom falatokat.

De sajnos egyre többen nem jutnak karácsonykor ajándékhoz, vacsorához, és lehet, hogy éppen ez a szomszédunkban élő idős néni vagy bácsi.

Hagyományainkhoz híven az idén is gyűjtést szervezünk karácsony előtt, a nehezebb sorsú wekerleieknek, akik nagy hálával és örömmel fogadják, várják az adományokat.

A háziorvosok javaslatai alapján állítjuk össze az adományozottak névsorát.

Az Őszikék klub tagjai az Önök adományaiból készítik az ételmeztársaságokat, a wekerlei önkéntesek pedig el is juttatják az ajándékokat. Tapasztalataink szerint leginkább tartós – főzést kevésbé igénylő – élelmiszerekre (konzerv, szeletelt, tartós szalámi, sajt, csokoládé, cukorka, szaloncukor, keksz, tartós tej, kristálycukor, tea, citromlé, száraztészták) van szükség.

Kérjük, ha teheti, segítsen Ön is, várjuk az adományait!

„Wekerlei Emlékek”

Fotópályázat a Föld napja alkalmából

A Társaskör és a Kós Károly Általános Iskola ebben az évben is meghirdeti hagyományos fotópályázatát a Föld napja alkalmából.

Minden, ami Wekerléhez köt bennünket, kicsiket, nagyokat, fiatalokat, idősebbeket...

Egy elgondolkodtató jelenség, épület, esemény, és azok az emberek, akik itt élnek minden napjaikat velünk együtt – mind szerepelhetnek a képeken.

Ezt a témagazdagságot célozza meg a következő szabadtéri fotókiállítás.

Korábbi művekkel is lehet pályázni. A fotón szereplő személyek személyiségi jogainak tiszteletben tartása miatt fontos, hogy a fotó közzléséhez való beleegyezésüket a készítő előzetesen egyeztesse! Ez kizárólag a készítő felelőssége!

A pályázaton életkortól, lakóhelytől és foglalkozástól függetlenül bárki részt vehet.

A pályaművek lehetnek digitális fotók vagy hagyományos technikával készült, utólag digitalizált (beszkennelt) felvételek. A manipulált képeket a zsűri kizárja. (Nem számít manipulálásnak a kép 25%-nál kisebb mértékű megvágása, a teljes képet érintő, kismértékű színes felvétel fekete-fehérré alakítása és a szkennelési/digitalizálási hibák retusálása.) A beadható képek száma szerzőnként maximum 3 db lehet. Azokat a képeket, amelyeknek a minősége nem megfelelő (homályos, kis felbontású), nem tudjuk előhívni.

A pályaműveket szakértők bírálják el, de a lakosság is szavazhat a WTE Facebook oldalán az oda felkerülő képekre.

A legjobb felvételekből a Föld napja alkalmából szabadtéri kiállítás nyílik a Kós Károly téren. A díjakat a kiállítás megnyitó ünnepségén adjuk át a helyszínen, 2018. április 20-án 14 órakor. A közönségsdíjat a Wekerlei Székelykapu Napok rendezvényen vehetik át.

A fotókat CD-n kérjük beküldeni vagy eljuttatni a Kós Károly Általános Iskola címére (1192 Budapest XIX. Hungária út 28.), e-mail cím: koskaroly@iskola.kispest.hu vagy postalada@wekerletelep.hu. A képekhez a

Fotó: Ronhanyi András

néven, életkoron, lakcímen kívül jelíget is kérünk mellékelni. A nevezési lap letölthető a WTE honlapjáról (www.wekerletelep.hu) vagy beszerezhető a Kós iskolában és a Társaskörben. Egyéb információk: Somogyváriné Márovcics Erikától kérhetők. E-mail küldése esetén a levél tárgya: „WEKERLEI EMLÉKEK” fotópályázat.

Beérkezési határidő: 2018. április 10. éjféli.

Somogyváriné Márovcics Erika

Az élelmiszereket **2017. december 4-től 15-ig** gyűjtjük a WTE irodájában, nyitvatartási időben (minden hétköznap délután 10-12-ig és hétfőtől csütörtökig délután 16-19 óráig).

Amennyiben pénzádomány-nal kíván segíteni, a felajánlott összeget a WTE Unicredit 10918001-00000020-16620003 számú számlájára küldheti vagy behozhatja személyesen a Társaskörbe.

Ha szívesen segítene a csomagok széthordásában, jelentkezzen a WTE 06-1-280-0114-es telefonszámán. Bevonhatjuk gyerekeinket is, akik így személyes tapasztalatot szerezhetnek arról, hogy milyen öröm adni! Segítségüket köszönjük!

A tavalyi adományozóknak köszönet-ként, mindenkinek az adományozó kedv növeléséért álljon itt néhány szemelvény a csomagkihordó önkéntesek visszajelzéseiből. – Egy időse néni már várta a csomagot, nagy segítség ez neki. Villany, gáz és telefon nélkül él, mindent kikapcsoltak már egy ideje, mert nem tudta fizetni a számlákat. Fával fűt, de most az sincs. Sajnos a csomagból még a teát sem tudta felhasználni, mert nem tud melegíteni egyáltalán. (A jelzés alapján, fát is szereztünk neki.)

– 22-23-án kivittük mindenhova a csomagokat. Az egyik hölgy elírta magát.

– Az ajándékoknak mind a négy helyen nagyon örültek, és úgy gondolom, tényleg jó helyre kerültek.

Fotó: Mayer Adél

– Az adományozottal nem beszéltünk, mert combnyaktörése van, a testvére gondozza, ő nyitott ajtót. Elmesélte, hogy ingázik a lakótelep és Wekerle között, gyalog megy, gondolom nincs pénze buszra. Nem hívott be, de a tapasztaltak alapján úgy érzem, jó helyre került a csomag.

– Akit kerestünk, éppen szomszédolt, de szerencsére pont ahhoz a nénihez csöngöttünk be érdeklődni, akinél vendégeskedett. Nagyon vidám néni, bevittük a csomagot a lakásába, valóban szükségük volt rá. Sokféle betegsége van, a férje épp kórházban volt, de karácsonyra kihozza valahogyan. Nagyon örült a csomagnak, örömmel mesélt, elmondta, hogy hol dolgozott. Elkísért a testvérem fia meg a négyéves lányom is.

– Egy másik néni nagyon szomorú volt. 89 éves, a keze imára kulcsolva, csak fekszik,

a külvilág felé már nem nyit. A lánya ápolja, azt mondta, hogy a kórházban javasolták, hogy adja be otthonba, de a válasza ez volt: „Az otthon az itt van.”

– Négy csomagot vittünk ki. A lányommal mentem, már megismertek, behívtak, kicsit beszélgettünk. Szerintem sikerült örömet szerezni.

– Nagyon kedves volt a hölgy, aki átvette. Nagyon köszönte a Társaskörnek, az adományozóknak. Telefonon is meg fogja köszönni, majd, ha fel lesz töltve a telefonja.

Acsai Zita

Fotó: Papp Zsuzsanna

Cipősdoboz adományokat is fogadunk, a Baptista Szeretetszolgálat gyűjtőpontjaként, a korábbi évekhez hasonlóan. Szórólap részletes tudnivalókkal, a Társaskörben található.

Hol tart az új dél-pesti körút ügye?

A Wekerle újság legutóbbi számában beszámoltunk egy új, a közvetlen közelünkben építendő soksávos út tervezéséről, valamint a tervek miatti lakossági megmozdulásokról. Alábbiakban közöljük a Társaskör Kispest polgármesterének írt levelét, Gajda Péter válaszáat, továbbá a kormánybiztos levelének részleteit a legújabb fejleményekről.

Budapest Főváros XIX. kerület Kispest Önkormányzata.

Gajda Péter

Polgármester részére

Tisztelt Polgármester Úr!

Mint Ön előtt is ismert, a Wekerlei Társaskör Egyesület, mint aktív civil-szervezet mindig kiemelt figyelmet fordít a helyi lakosság hatékony érdek-képviselésére, életminőségének megőrzésére.

Ezért *kísértük nyomon és szeretnénk a jövőben is figyelemmel kísérni* az új Duna-hídhöz kapcsolódó közlekedési infrastruktúra-fejlesztést, ennek részeként a József Attila lakótelep és a Wekerletelep közötti *Kiserdőt érintő nyomvonal tervezését.*

Eddigi tudomásunk szerint a NIF Zrt. által 2017. szeptember 8-án közzétett terveket levették a napirendről; és Fürjes Balázs úr, a Kiemelt Budapesti Beruházások kormánybiztosa azt kérte a NIF Zrt. vezérigazgatójától, hogy a nyomvonal tervezésének haladéktalan leállítása mellett, a munkaközi terveket vonják vissza és a kiemelten környezetbarát, a zöldfelületek megővését szem előtt tartó nyomvonalvizsgálatot folytassanak le.

Örömmel nyugtáztuk, hogy Polgármester úr is – a facebookon – üdvözölte a fejleményeket, ezért joggal feltételezzük, hogy a beruházás helyzetéről való tájékozódást és tájékoztatást fontosnak tartja a kerületben élők érdekeinek képviselésében.

Ezért azzal a kéréssel fordulunk Önhöz, hogy tájékoztasson bennünket a beruházás jelenlegi állapotáról az alábbiak szerint:

- Valóban visszavonták a közzétett munkaközi terveket?
- Rendelkezésünkre tudja-e bocsátani a nyomvonaltervezést megalapozó tanulmányt, valamint a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Szakmai Tagozatának szakértői véleményét, mely a környezeti terhelést vizsgálta a kiserdón keresztül tervezett út nyomvonala esetén.
- Hivatalosan tájékoztatták-e a XIX. kerületi önkormányzatot a fejlesztés további lépéseiről?
- Hogyan kívánja biztosítani az önkormányzat a társadalmi párbeszédet, az érdemi szakmai és lakossági egyeztetést?
- Milyen szerepet tud vállalni a WTE?

Érdeklődésünket és kérdés napirenden tartását az is indokolja, hogy ugyan a közzétett nyomvonaltervezettel határozottan nem értettünk egyet, de tisztában vagyunk azzal is, hogy ettől még a Határ út környékén élők problémáit, a lakókörnyezet jelenleg is meglévő káros terhelését meg kell oldani! A WTE tehát nem a kérdés elodázásában, az előkészületben lévő elképzelések megtorpedózásában érdekelt, hanem a mielőbbi megfelelő megoldás megtalálásában.

Szíves tájékoztatást és együttműködését előre is megköszönve, maradok tisztelettel:

Somlóai Judit, elnök

Budapest, 2017. október 12.

Tisztelt Somlóai Judit!

Természetesen fontosnak tartom a kispesztiek tájékoztatását az ügyvel kapcsolatban és én sem tartom szerencsésnek, ahogy a felelősök kezelték az ügyet az elmúlt hónapokban, ezért is vettem részt a KMO-ban tartott fórumon is. Már sokkal korábban, sokkal jobban be kellett volna vonni az érintett kerületek vezetését és az ott élőket az egyeztetésekbe és talán akkor elkerülhető lett volna a végül kialakult, mindenki számára kellemetlen állapot.

Utólagára hivatalos tájékoztatásként Fürjes Balázs kormánybiztos úr Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. vezérigazgatójának írott levelét kaptam meg másolatban, amit mellékeivel megküldök Önnek. Sajnos, az abban foglaltakon felül egyéb hivatalos tájékoztatást nem kaptam. Én ezt követően, a szakértői véleményt (amit jelen levelémhez is mellékelek) továbbítottam az illetékes döntéshozók felé. Továbbá kifejtettem, hogy a Magyar Igazságügyi Szakértői Kamara Környezetvédelmi Természetvédelmi Vízügyi Szakmai Tagozata szakértőinek véleménye alapján új alternatívát ja-

vasolunk a Határ út mentén tervezett nyomvonal megtervezéséhez. Támogatjuk azt a megoldást, mely szerint a IX. kerületi kiserdőt és közvetetten, mégis közvetlenül a Wekerletelepet érintő útvonal a kéreg alatt fusson, akár a jelenlegi nyomvonal alatt. A felszínen meglévő jelenlegi 2x1 sávos út pedig szervizútként működjön a továbbiakban, kizárólag célforgalommal, ezáltal enyhítve a Főváros közlekedési gondjait, megőrizve a kiserdőt és csökkentve a Wekerlén élőkre a jelenleg Határ úton zajló átmenő forgalom jelentette terhelést.

Bízom benne, hogy az illetékesek, levonva a megfelelő tanulságokat, az érintett önkormányzatokkal és a civilekkel időben meg kezdik majd a párbeszédet a tervezés újraindulása után közvetlen, úgy, ahogy arra Kormánybiztos Úr is felkérte a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. vezetőjét levelében. Természetesen ezeken az egyeztetéseken támogatni fogjuk az összes érintett civilszervezet, így a WTE részvételét is.

Tisztelettel:

Gajda Péter, Kispest polgármestere
2017. október 19.

Részletek Fürjes Balázs kiemelt budapesti beruházások kormánybiztos Nagy Róbert Attila Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő ZRT vezérigazgató részére 2017. szeptember 18-án írt leveléből

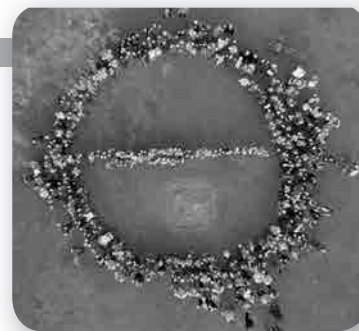
(...) Budapest Főpolgármesterével és a nemzeti fejlesztési miniszterrel többször egyeztetve, az ő kifejezett egyetértésükkel és jóváhagyásukkal arra kérem Vezérigazgató urat, hogy az Új Duna-híd kapcsolódó közlekedési infrastruktúrája - József Attila lakótelep és a Wekerle telep között húzódó úgynevezett "Kiserdőt" érintő részszerkezetének munkaközi terveit vonja vissza. E tervek egészen bizonyosan nem fognak megvalósulni.

(...) kezdjek meg legalább 3-4, a fenti nyomvonaltól eltérő olyan környezetbarát műszaki megoldás és nyomvonalváltozat vizsgálatát, amelyek megóvják a természeti környezetet, biztosítják

a "Kiserdő" - erdősáv megőrzését, felhasználóbarát gyalogos megközelítését, a lakosság általi látogatást és használatot, és legyenek tekintettel a József Attila lakótelepen, valamint a Wekerle telepen lakók teljesen jogos érdekeire.

(...) A miniszter és a kormánybiztos által megismert változatokat a végleges döntés előtt érdemben és alaposan egyeztetni kell majd a Főpolgármesterrel és a kerület lakosságával, az önkormányzatokkal, a polgármesterekkel, és a városrészek egyéni országgyűlési képviselőivel.

(...) a budapesti városrészeket, budapesti kerületeket érintő szakmai munka során a mérnöki-műszaki szempontok mellett, azokat megelőzően mindig legyenek figyelemmel a budapestiek, a kerületi lakosok, a helyben lakók jogos és méltányos érdekeire.

Forrás: Ruzs István

Van más út - lakossági megmozdulás a Kós Károly téren

Fotó: Ferenczi István

Szemétszedés a Kiserdőben a Kiserdőért

Szeptember 23-án a Van más út – Összefogás a Kiserdőért civil aktivistáiként lakossági szemétszedést szerveztünk. Az esemény a wekerletelepi és a József Attila lakótelepi lakosok részére lett meghirdetve a Facebookon és plakátokon. Az összegyűjtött hulladék elszállításában segítséget nyújtott a Ferencvárosi Szociális Foglalkoztató és Ellátó Kht., valamint a Pilisi Parkerdő Zrt. mint a terület két kezelője.

A szomszédos lakótelepek önkénteseinek közös erőfeszítéseként kb. 8 m³ hulladéktól szabadítottuk meg az erdőt.

Németh Krisztina

Halloween a réten

Először alkalommal rendeztünk Halloween partit október 28-án a Kiserdőben. Az eső és a kissé hűvös idő ellenére meglepően sokan eljöttek. Igazi piknik hangulat uralkodott, sokan érkeztek az alkalomhoz illő süteményekkel, főztünk bográcsos teát és forralt bort is. Rendeztünk tökfaragó versenyt, a 19 alkotás közül a közönség szavazatai alapján a három legjobb tök alkotója a szervezők által készített tortákat kapta. A tökfaragás mellett a gyerekek mécseset festhettek, keresztes pókot készíthettek. Azok, akik jelmezben vagy kifestve jöttek, ajándék halloween kulcstartóval térhettek haza. A legtöbben boszínak öltöztek, de több „rémségesen” ötletes jelmezzel és „ijesztően” jó maszkkal is találkozottunk. A kisebbek nagy öröme Szabó Ágnes mesemondó készült egy kedves mesével. A hangulatot tovább emelte a naplemente után megszólaló sámandobosok misztikus zenéje és az Antal Bartalis

Fotó: Uzseka Norbert

Viki által vezetett kőrtánc a tűz körül. A jövőben hasonló programokkal szeretnénk még több közös kiserdei élményt szerezni a Wekerletelepen és a József Attila-lakótelepen élőknek. Azoknak, akik még nem ismerik a Kiserdőt, szeretnénk megmutatni, milyen nagyszerű hely, sok lehetőséggel, és ösztönözni minden környéken lakót, hogy fedezze fel újra a Kiserdőt.

Csóke Szilvia

Van más út – Összefogás a Kiserdőért
önkéntese

Séta a nagykövekkel

A közelmúltban az a megtiszteltetés ért bennünket, hogy a brit nagykövet és felesége, Iain és Bridget Lindsay, valamint a belga nagykövetség asszonya, Marie-France André is ellátogatott a Wekerletelepre. Zupkó Gábor, az Európai Unió magyar képviselőjének vezetője, volt kispesti polgármester és felesége, Gruber Orsolya hozták el barátaikat egy rövid idegenvezetésre. A séta nagyon jó hangulatban telt el, vendégeink úton-útfélen rácsodálkoztak Wekerle szépségére.

A túra során megkerülve a Kós Károly Általános Iskolát ellátogattunk az Eperfa térre, majd a posta épületénél visszatérve a Kós Károly teret is megcsodáltuk. Vendégeink nem akarták elhinni, hogy létezik ilyen zöld és barátságos hely ilyen közel a belvároshoz, és még csak nem is hallottak róla eddig. Megnyugtattuk őket, hogy a fővárosiak jelentős része sem tud semmit a telepről.

Pedig nem csak hazai, hanem nemzetközi viszonylatban is nagy jelentősége van Wekerlének, hiszen ez Európa egyik legnagyobb, legrégebbi egységes stílusban épült kertvárosa. Az 1900-as években a második ipari forradalom hatására egyre többen települtek be a nagyvárosokba, így Budapestre is. Viszont a főváros nem volt képes befogadni az érkező tömegeket, rengeteg új lakóhely létesítésére volt szükség. Így született meg

az ötlet az akkori város szélén felépítendő munkástelepről, melynek építkezését 1908-ban el is kezdték.

A telep koncepciójára nagy hatással volt az Angliából induló Garden City Movement (Kertváros Építési Mozgalom), melyet a túlzott iparosítás, gépésítés ellen hoztak létre, s célja szép, zöld lakókörnyezet létrehozása volt, amely már a pusztaszerkezetével elősegíti a közösségi együttműködést.

A vendégeinknek Tracey Wheatley mesélt a mai közösségi összefogásról a telepen, a számos önkéntesről és a közösségi alapon megvalósuló fejlesztésekről. Az Eperfa téri megállónk kiválóan mutatta, hogy a maga módján minden generáció hozzájárulhat környezetünk szépítéséhez.

Mivel Iain Lindsay és felesége, Bridget Romániában élt 4 éven keresztül, ismerősek voltak számukra az erdélyi építészet motívumai,

amit a telepen számos épületen fellelhetünk. A telep építészeti stílusa szecessziós és erdélyi népi motívumok ötvözetéből jött létre, ezzel egyedi egységet alkotva a fővárosban belül. A belga nagykövet asszonya, Marie-France André kihasználta a lehetőséget, hogy szenvedélyének hódoljon, rengeteg fényképet készített a Wekerléről.

Bár a túra angol nyelven folyt, a nagykövet úr néhányszor remek magyar tudását is megcsillogtatta. A séta végén Wekerléről és a Kertváros Építési Mozgalomról szóló könyvekkel, valamint wekerlei házsort mintázó vászontáskával ajándékozta meg vendégeinket Somló Judit, a Wekerlei Táraskör elnöke. Azzal búcsúztunk, hogy még mindenképpen szeretnénk visszatérni, mert ez a hely teljesen feledtette velük a nagyváros forgatagát, és még számos kincse vár felfedezésre.

Nincsenek egyedül ezzel a lelkesedéssel Wekerle iránt. Az elmúlt hónapokban számos vendégünk érkezett, magyarok és külföldiek egyaránt, hogy megismerkedjenek a telep történetével és építészetével. A Wekerlei

Napokon a helyieknek is alkalma nyílt részt venni ingyenes lovaskocsis vagy gyalogos idegenvezetésen. Az érdeklődőkre való tekintettel hoztuk létre a Wekerlei sétákat (Wekerle Walks), melynek keretein belül az érdeklődők tematikus sétákon ismerkedhetnek meg a teleppel.

Honlapcímünk: www.wekerleisetak.hu

Varga Bogi

Wekerléért-díj 2017

Vozáriné Béres Márta

Márta 10 éve vezeti önkéntesként, a Társaskör keretében működő, Őszikék klubot, ahol havonta egyszer találkoznak wekerlei hatvan pluszos hölgyek, de az urak sincsenek kizárva.

Fotó: Toldy Miklós

Örömmel vállalta annak idején ezt a munkát és lelkesedése azóta is töretlen, vagy talán fokozódott is. Alkalmanként 10-15 fő vesz részt egy összejövetelen, de persze a résztvevők száma az évek alatt ennek többszöröse volt.

Márta egyik fő erénye, hogy biztatására, a tagok igen aktívak más eseményeken is. Sok wekerlei rendezvényen segítenek önkéntesként. Itt vannak a Wekerle Napokon, és itt voltak a Székelykapu Napokon is. Találkozhatunk velük az WTE ügyfélszolgálatán, a téli programokon, az újságkihordásban, szinte minden programunkon.

De ha éppen nincs wekerlei rendezvény, akkor Márta szervez más programokat. Rend-

szívesen mennek együtt komolyzenei koncertekre, színházba, kiállításra, és utaznak egy-egy napra magyarországi vagy közeli külföldi városnézésre. Egyik klubtag szerint Márta akár utazásszervezőnek is elmehetne, hiszen jobbnál jobb kirándulásokra viszi csapatát.

Akik ismerik, nagyon szeretik, intelligenciájáért, finom humoráért, figyelmességéért. Mindenkit meghallgat, akár bújja, akár öröme van. Gondos figyelme baráti kapcsolatok kialakulását is segíti.

Márta 13 éve él Wekerlén. Egy lánya van és két unokája, akik régóta Amerikában élnek. Viszont majdnem az összes unokatestvére Wekerlén él, így soha nincs egyedül.

Idén július hónapban nagy öröm érte, mivel egy egész hónapra meglátogatta egyik unokája Amerikából. Neki ugyanúgy megszervezte a látningalókat, zenei, kulturális programokat, mint a klub tagjainak.

Márta nemrég ünnepelte kerek számú születésnapját, ehhez és a díjhoz is szívből gratulálunk. Továbbra is számíthatunk munkájára.

Boros János

2006 előtt, az akkori wekerletelep.hu honlapon működő fórum véleményei alapján ismerhettük meg. Józan, mérsékelt hozzászólásai a polgáriasság, a demokrácia elkötelezettségét mutatták őt be.

2006-ban a WTE új elnöke felkérte arra, hogy a Társaskör átalakítására kidolgozott programjában legyen partnere. János – fenntartva azon jogát, hogy szabadon kíván véleményt nyilvánítani –, elfogadta a felkérést, és tagja lett a WTE vezetőségének. Hasznos és mindenre kiterjedő figyelmű tagja volt az elnökségnek. Két cikluson át segítette közvetlenül a Társaskör vezetését. Mozgásában való akadályoztatása miatt nem tudott tovább vezetőségi munkát vállalni.

De önkéntesként továbbra is számíthatunk rá, és felnőtt lányai is bekapcsolódtak az itteni közösség munkájába.

A vezetőségéből való távozásával nem szűnt meg a Wekerletelep és annak történelmi nagyjai iránti mély elkötelezettsége. Számítógépe mellett követi a világ eseményeit, s különös érzékenységgel a pátriánkat érintő, befolyásoló történeteket. Wekerle számára ő tűzör, azonnal riaszt, ha baj vagy veszély szele érződik. De elsőként tudatja az itteni közvéleményt a rólunk szóló jó hírekről is, figyelmeztet teendőinkre.

A wekerlei virtuális közösségi tér aktív szervezője, a Wekerletelep-facebook csoportnak

egyik létrehívója, adminisztrátora. A telepet érintő cikkeket, információkat rendszeresen megosztja. Szinte mindenhol ott van, minden rendezvényről értesít, tudósít. Elkötelezetten áll oda minden ügy mellé, többször indított már online petíciót wekerlei ügyek érdekében. Nélküle információban szegényebbek lennénk.

Boros Jánost, mint Wekerle lelkiismeretét köszöntjük e kitüntetéssel.

Isten éltesse még sokáig, jó erőben!

Lázár Böbe

Szívvél-lélekkel wekerlei, szinte mindenki ismeri Wekerlén. Böbe majdnem egész életében Kispesten élt, tanult és tanított. Idén ünnepelte tanítói pályafutásának 30. jubileumát. Jártában-kelteben ráköszönnek, kicsik és nagyok, idősebbek és fiatalok. Ez nem meglepő, hiszen Böbe a Kós Károly Általános Iskolában tanít 7 éve, szabad idejében pedig wekerlei önkéntes.

Böbe a Wekerle Napok és a Wekerle Székelykapu Napok árusainak szervezője volt öt éven át. Hatalmas munkabírással és empátiával végezte ezt a munkát, mindenkire mindig volt és van egy-egy jó szava.

A Wekerle Társaskör rendezvényeire a fotósok szervezését is nagy kitartással végezte, és csak akkor adta át ezt a feladatot, amikor megbizonyosodott róla, hogy jó kezekbe kerül tőle.

Évek óta a Wekerle Önkéntes Centrum mentoraként szervezi önkénteseit rendszeres segítőnek rendezvényeinkre, és mindig aktív feladatot vállal az Önkéntesek ünnepének megszervezésében is.

Böbe mindig új ötletekkel áll elő, nyitott az újra, segítőkész, folyamatosan képezi magát. Többek között elvégezte a népi gyerekjátékszínház-vezető tanfolyamot is. Az itt szerzett ismereteket nem csak a szakmájában, hanem a wekerlei programokon is rendszeresen kamatoztatja.

Mindig mosolygós, tette kész, igazi csapatmunkás, ötleteivel, vibráló személyiséggel kevesen tudnak lépést tartani.

Böbe majdnem nem lett önkéntes, mert jelentkezett ugyan, de sokáig nem kapott munkát. Azonban ezt is a rá jellemző mosolygós kitartással, elszántsággal és céltudatossággal kezelte, addig próbálkozott – míg végül itt maradt. Amelyért nem lehetünk elég hálásak!

És nemcsak önmagát „hozta”, hanem három gyermekét is aktív önkéntessé nevelte.

Ötleteivel, vidámságával, temperamentumával, fáradhatatlanul akarásával példát mutat számunkra.

Köszönjük a munkáját!

Fotó: Kokavecz Kata

Vozáriné Béres Márta gondolatai a Wekerléért-díj átvétele után

Nagyon meglepett és jól esett a társadalmi munkám elismerése. 2006 nyarán tértem haza a majd egy évtizedig tartó külföldi tartózkodásomból. Előtte két évvel költöztem a Wekerlére. A környezet ismeretlen volt számomra, annak ellenére, hogy unokahúgom itt lakik. Beilleszkedésemet megkönnyítette, hogy a WTE-be látogatva szívesen fogadtak. 2007 első hónapjaiban szóba került a „nyugdíjas klub” megalakítása. Romhányi Marika megkérte, hogy vállaljam el a klub megszervezését és vezetését. Nem sokat gondolkodtam, elvállaltam. Az ŐSZIKEK nevet választottunk klubnak, és 2007 áprilisában megindult a szervezés és a munka. Szívesen vállaltam, hiszen pont ez a tevékenység hiányzott az életemből. Visszatekintve az elmúlt 10 évre, úgy érzem, jó pillanatban talált meg a feladat, hasznomra vált a közösségi munka.

Klubunk tagjai sok társadalmi munkát végeznek, segítenek egymásnak, rengeteg és változatos programunk van. Szeretünk együtt lenni és Tamási Áronnal valljuk, hogy: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.”

Fotó: Kokavecz Kata

Wekerléért Tulipán-díj

A díjat a Wekerlei Társaskör Egyesület alapította, 2008-ban, a Wekerletelep centenáriuma évében.

A díjat a WTE minden évben annak, illetve azoknak a személy(ek)nek, intézmény(ek)nek, vállalkozóknak, támogatóknak adja, aki(k), amely(ek) kiemelkedő mértékű támogatást nyújtottak a Wekerle-telep fejlődéséhez. A díjra bárki jelölhet, a bíráló bizottság maga

a vezetőség. A jelöléseket az elnök terjeszti a vezetőség elé, és a vezetőség egyszerű szótöbbséggel dönt. A díj a centenáriumi jelvényben meghatározott wekerlei motívumot – vastulipánt – ábrázoló plakettből és kitűzből áll. A plakett tervezője Gera Attila.

A díjnak három fokozata van: arany fokozat, 1.000.000 forintot megha-

ladó, ezüst fokozat, 500.000 forintot meghaladó és bronz fokozat, 100.000 forintot meghaladó támogatás esetén.

Ebben az évben a Tulipán-díj bronz fokozatát Benczúr Péter és családja kapta, nagylelkű adományáért, melyet a Társaskör tevékenységének további

folytatásához nyújtott.

A díjat Péter távollétében édesapja, Benczúr András vette át.

Ismét volt Wekerlei Napok

Ismét volt sütisütő verseny

Sütik

Fotó: Tódy Miklós

Az ember sok éve jár a Wekerlei Napokra meg a Székelykapura, megismerkedik számos szomszédal, akik ott jönnek szembe, éli a gondtalan wekerleiek tücsök-életét... Aztán a felesége egy napon bejelenti, hogy jelentkezett önkéntesnek, és mostantól feladata a sütisütő versenyen segédkezni.

Mit van mit tenni, ilyenkor ülök egy padon, nem messze a pavilontól, és nem értem, mi történt. Mert a Wekerlei Napokat eddig is személyesnek, az enyémnek éreztem, és valamitől ez most mégis sokkal inkább az. Talán attól, hogy a gyerekeink ott döngenek a sütemények körül, és úgy kell elhessegetni őket (meg a többi segítő rettyutyját és az egyéb szajtátiakat, bár mind a kétféle népségnek az a célja, hogy csenjen-kérincseljen valamennyit előzetesen).

Vagy attól, hogy látom a lányokat (tisztas aszszonyok egyébként), amint tesznek-vesznek az asztalokon, készülnek-kínálnak, és sokadszorra is örömmel csodálkozom el rajtuk, azon, amik. Vagy attól, hogy én, az örök édesszájú haspók, a csak magával gondoló, valahogy közelebből, és ezért még értetlenebbül nézem, amint emberek azért feszítenek erőt (esetünkben sütnék, de mondhatnám a többit is, amit elvégeznek egy-egy ilyen rendezvényen), mert ezzel akarnak adni. Egymásnak. Másoknak. Maguknak.

Szóval, a sütisütő verseny alapja nem lehet az elismerés – így gondolkodtam. Mert persze, van zsűri. (Bognár Anna, a Koller bácsi cukrászdájától, Pixie Pie tortakészítő, Kicsi Hajnal, aki tavaly nyert és szintén „feketeöves” sütisütő és Kokavec Kata, aki meg WTE-s.) De nem hiszem, hogy azért készült ennyi édesség, mert kell a falra az arany sodrófa. Azonban összességében fontos lehet az elismerés, amit maga a közösség ad. Azzal, ahogy nyüzsgönek a közönség kóstoltatásánál, azzal, ahogy megírják a szavazatukat, azzal, ahogy később, az utcán, a játszótéren, a boltban azt mondják: „te kóstoltad?”

Néztem, ahogy a gyerekek – enyéim, másoké – próbálnak hozzájutni a sütikhez, és tudják, hogy a barátai is indultak a versenyen. Lányom mondta is, hogy jövőre ő is szeretne indulni, ki is találta, hogy mivel. Hiszen más gyerekek is indultak, miért ne próbálná ki

akkor ő is. Én pedig ültem a padon, és arra gondoltam, hogy most tetten értem, amikor létrejön a hagyomány. Mert a lányomnak – és a többi gyereknek, aki elindult, vagy aki kóstolt, vagy akinek a szülei ott voltak – ez már hagyomány lesz.

Lögyböltem a boromat és merengtem, miért örül ennek a feleségem. Hiszen panaszkodott, hogy tavasszal enni se volt ideje, kopogott a szeme az éhségtől, és elfáradt a nagy kóstoltatásban. Hogy előkészület volt, és utómunka is van, összeülnek, ötletelnek (cikket is írnak róla). De közben láthatóan remekül szórakozik. És természetesen fölháborít, hogy nem ad a süteményekből a gyerekeknek előzetesen (meg nekem sem, és ez különösen bosszantó). Amikor aztán a végén odaül mellém, hoz magával három darab süteményt. Szigorúan ennyit, és mellé szavazócejt is. Komolyan veszi magát. Ahogy a többiek is, akik ott voltak. Épp csak annyira, hogy attól maga az egész verseny is komolyan vehetővé válik. Mert csak az a jó játék, amit komolyan veszünk, de nem feledkezünk el a játékságáról közben. És ez a Sodrófa-díj, egy ilyen játék.

Felmerül tehát a kérdés: készítem el én is édesanyám csörögefánkját? De azzal kiadom a családi titkot! Viszont nem ez az, amiért és amitől wekerleinek érzem magam? A megosztástól? Feleségem azt mondja, felmerült az ötlet, hogy a sodrófa-díjas receptekből készítsenek egy igazi könyvet, amiben benne van, milyen édességeket-sóságokat esznek-eszünk itt, Wekerlén. Nem ez lenne a legjobb emlék édesanyámnak (és a csörögefánkjának)?

Van még itt töprengenivaló.

Tamás Gábor (Tamás-Láng Andrea férje)

Esti hangulat

Fotó: Romhányi András

Makám zenekar

Fotó: Uzseka Norbert

Jó filmnek is kell a CÉGÉR

Csorba Judit Dorottya: Mónosokor – portréfilm egy faluról. Ormánság, 4 fő lakos, 1974-től Okorág része. „Mivé tett az Is-ten!”

Két napos kulturális rendezvényen vehetünk részt november első hétvégéjén a Társaskör és a WKK rendezésében. Egy korábbi pályázat tette lehetővé, hogy a CÉGÉR I. Wekerlei Filmfesztivál megvalósuljon.

Dr. Hiller István országgyűlési képviselő, az esemény fővédnöke, megnyitójában örömet fejezte ki, hogy nem csupán a hagyományokat őrzi a Wekerle, hanem mer új dologba is belevágni. Az ilyen gondolkodás viszi előbbre a közösség már eddig is megalapozott hírnevét.

A közönség és a zsűri – Péterffy András Balázs Béla-díjas filmrendező, operatőr (elnök), Nádorfői Lajos operatőr, Novobáczy

Daczó Katalin: Kőröspatak: péntek–vasárnap. „Messziről jön – egy ember, közelre ér – csak egy cigány.”

Turai Hunor: Nagykőrös, Hírös város. Nagyon fiatal rendező, nagyon fiatalos, szertejáró filmje.

Daczó Katalin: Kinda Lázár és a Csíki Traktor. Mindkét főszereplő – ember és gép – a rendszerváltás áldozatai.

Zajti Gábor: Belül kell felépíteni a házat. Művelődési házak, faluházak, közösségek.

Batka Annamária: Cipőfűzők. „Odafigyelsz a másodpercre, jó lesz a perc, odafigyelsz a percre, jó lesz az óra... odafigyelsz

Katona Zsuzsa: Az élet ára – a Weiss Manfréd család története. Miket termeltek? Konzerv, lőszer, tűzhely, varrógép, bicikli, edények, gombostű, kazán és így tovább.

Mindkét napon wekerlei helytörténeti séták színesítették a programot.

Vasárnap délelőtt Nagy Tamás emlékezett a telep gondnokára, a 150 éve született Győri Ottmárra, s levetítették a Telepesek Wekerlén című filmből készített összeállítást.

És végül lássuk a verseny eredményét.

Különdíjat kapott A szendiszücs c. film.

Operatőri különdíjat érdemelt az Elveszett ember.

Fotó: Mayer Adél

Sándor filmrendező, Romhányi András a főtámogató, a Magyar Kollégium Kulturális Egyesület elnöke és Nagy Tamás helytörténész – a következő filmeket nézte meg. (A címek után egy-egy szubjektív mondat vagy idézet a filmből.)

Tánczos Vilmos: Ez már nem az én városom... Kolozsvár. Történészek, néprajzosok és egyszerű hétköznapi kolozsváriak emlékeznek vissza a „Kincses város” múltjára, történetére, személyesen megélt sorsuk alapján.

a hónapra, jó lesz az év, odafigyelsz az évre, jó lesz az élet.”

Daczó Dénes: Amíg a kolomp szól. Film a hazajáró csordákról Erdélyben.

Boros Ferenc–Horváth Zoltán: A szendiszücs. „Azért, mert szegény vagyok, még lehetnek gazdag gondolataim.”

Geda Viktor: Most már alig vagyunk. „Még két bolt van, de az is pang.”, Tornaszentandrás.

Bokor Katalin: Elveszett ember. „Ne legyen a lelke tiszta, ki a pálinkát meg nem issza.”

1. helyezett: Daczó Katalin: Kőröspatak: péntek–vasárnap

2. helyezett: Daczó Katalin: Kinda Lázár és a Csíki Traktor

3. helyezett: Geda Viktor: Most már alig vagyunk

Reméljük, lesz folytatás. Somogyvári Rudolf szerint szellemi kapacitás van, s ha támogatás is lesz, akkor lesz folytatás, s talán kispesti filmekkel is bővül a választék.

Papp Zsuzsanna

Wekerlei Pantheon

Október 27-én kora délután kis csoport gyülekezett a Corvin körúton, a református templom mögött. Gajda Péter polgármester, Alföldy-Boruss Dezső református lelkész és Somogyi Lászlóné, Wekerle ügyeiert felelős tanácsnok adott át egy új emlékhelyet, a Wekerlei Pantheon. A kezdeményezés a református parókiáé, a kivitelezés az önkormányzaté. Nagy Tamás, a Wekerlei Társaskör tiszteletbeli elnöke, a díszpolgárok laudációját írta meg,

Romhányi András, a Magyar Kollégium Kulturális Egyesület elnöke korrektúrázott és fényképeket válogatott, Fontos György és Toldi Miklós fotókat készített. Köszönjük nekik.

Fotó: Erdős László

A tablók segítségével Kispest díszpolgáira, olyan wekerlei emberekre emlékezhetünk, akiknek az élete példaként szolgálhat számunkra. Érdemes ismerni a nevüket.

Győri Ottmár (1867-1946), Bogdán Gyula (1889-1953), Winkler József (1889-1958), Fehér Gyula (1896-1969), Dr. Kóczán László (1924-1994), Dr. Zsák Péter (1924-1995), Dauner János (1915-2002), Bánsági József (1918-2004) és Bánsági Józsefné (1919-2006), Szilágyi Lajos (1923-2008), Dr. Léllyai Bontond (1948-2009) Kocsis József (1914-2011), Koroly T. György (1928-2013), id. Somorjai József (1914-2015), Dr. Katus László (1927-2015), Dr. Szabó Kálmán (1933-2016) Sebestyén Péter (1929-2017)

Papp Zsuzsanna

Figyelem! Ez próba!

Awekerleiek időről-időre felfigyelnek egy megafon-hangra, ami valahonnan az egekből jön; és – némileg torzított hangon – ezt hallják: *Figyelem! Ez próba! Most a csökkentett üzemi próba jelét hallják!* Majd felhangzik egy sziréna hangja. Azután meg ez: *A próbának vége!*

Mi ez? Mit kell tudnunk erről? És mit kell tennünk, ha nem az hangzik el, hogy ez próba?

Azzal azért eléggé tisztában vagyunk, hogy a hang nem légiriadóra figyelmeztet. Egyrészt ma már polgári célpontokat nem bombáznak, másrészt a mai fegyverek olyanok, hogy azok elől úgyszincs menekvés. Hát akkor mire figyelmeztetnek bennünket?

Az ország azon részein, ahol veszélyes vegyi ipari üzemek* működnek; az üzemek környezetében riasztó rendszert telepített a Belügyminisztérium Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatósága. Ennek neve: MoLaRi, azaz Monitoring és Lakossági Riasztó rendszer. A monitoring azt jelenti, hogy rendszeresen mérik, ellenőrzik a levegő összetételét, esetleges szennyezettségét. Ha a veszélyes ipari üzemből esetlegesen meghibásodás/baleset következik be, veszélyes vegyi anyag (gáz) kerülhet a levegőbe, amelynek a koncentrációját a telepített mérőszondák (hivatalosan: monitoring végpontok) mérik, és ezzel párhuzamosan jelzik az értéket a katasztrófavédelem ügyeletén is. A 24-órás rendszerben működő katasztrófavédelmi ügyeleten a mért adatokat kiértékelik, majd szükség esetén, a szirénarendszeren (hivatalosan: riasztó végpontokon) keresztül az érintett lakosságot riasztják, illetve értesítik a magatartási szabályokról.

A MoLaRi-rendszer életbelépésével a veszélyes üzemek környezetében élő lakosság nagyobb biztonságban élhet. Ugyanis a rendszer működésének köszönhetően a súlyos ipari balesetekkel kapcsolatos lakosságvédelmi döntések, intézkedések lényegesen rövidebb idő alatt hozhatók meg, ezáltal az emberi életben és egészségben okozott károk kockázata csökken.

A MoLaRi-rendszer folyamatos üzembiztonságának fenntartása és ellenőrzése érdekében a rendszer részeit meghatározott időszakonként tesztelik. A riasztó végpontok próbáira általánosságban minden hónap első hétfőjén kerül sor, kivételt képeznek azok a napok, amikor erre az időpontra nemzeti, egyházi, hivatalos ünnep esik; ebben az esetben a próbák időpontja a soron következő hétfő. Háromféle riasztás van: csökkentett (általában ezt halljuk) és teljes üzemi próbariasztás, továbbá az éles riasztás. A Wekerletelep közelében idén már csak egyetlen (csökkentett üzemi) próbára kerül

sor, éspedig december 4-én 11 órakor.

Fontos tudni, hogy a riasztó berendezésnek nincsenek olyan részei, amelyek károsak lennének az emberi egészségre.

Bizonyára lesz olyan olvasó, akiben felmerül a kérdés: ha ennyire fejlesztik a lakosságvédelem rendszerét, esetleg el kellene költözni a veszélyes helyről. Semmiképp sem!

Fotó: Fontos György

Egyrészt mind az üzem, mind a katasztrófavédelem mindent megtesz annak érdekében, hogy a működés minél biztonságosabb legyen. A katasztrófavédelem rendszeresen ellenőrzi az üzem, de az üzem is jelentős energiát fordít az üzem biztonságának növelésére. A MoLaRi-rendszer kiépítése a biztonság szintjének egy magasabb fokozatát jelenti. Egy érthető hasonlattal: tudjuk, hogy autónk balesetet szenvedhet. Ám emiatt nem adjuk el az autónkat, inkább felszerel-

jük légzsákkal, ABS-szel, egyéb biztonsági berendezéssel. Így egy esetleges közlekedési baleset során jóval kisebb a személyi sérülések száma.

A lakossági riasztó rendszer legfőbb feladata az, hogy egy veszélyes anyaggal kapcsolatos üzemzavar esetén a hangszórókon keresztüli figyelemfelhívással a lakosság életét, egészségét meg lehessen védeni. A szirénán keresztül elhangzó utasítások betartása esetén a lakosság testi épsége megfelelően meg van védve. Egy esetleges „éles” helyzetben, azaz

valós veszélyhelyzet esetén a szirénarendszeren sugárzott szövegben nem szerepel a „Figyelem ez próba” kifejezés! Ilyenkor követni kell a hangszórón elhangzó utasításokat! Lehetséges, hogy semmi más nem kell tenni, csak az épület zárt terében maradni, ajtót, ablakot bezárni. De előfordulhat olyan eset is, amikor el kell hagyni az épületet és meghatározott helyre vonulni, ahonnan a katasztrófavédelem szállíttatja el a lakosokat biztonságos helyre. A riasztó végpont (sziréna) telepítése a lakosság védelmének egyik jelentős eleme, érdekünket szolgálja.

* A Wekerletelep közelében Kőbányán működő Richter Gedeon Nyrt. üzemet sorolták ebbe a kategóriába. A gyár környezetében 52 monitoring (mintavevő) pontot, Kispesztén 31 hangvetőt (más néven riasztó végpontot) telepítettek.

MoLaRi riasztó végpontok a Wekerlén: Ady Endre út 7., 29., 46., Corvin körút 35-37., Dobó Katica utca 52., Hungária út 11. (Erkel iskola), Kapisztrán utca 3., Madách utca 5., Pannónia út 2., Pannónia út - Taksony u. sarok.

Rombányi András

Kitüntetett wekerlei

Dr. Cselik Ágnes, a Kispesti Károlyi Mihály Magyar-Spanyol Tannyelvű Gimnázium igazgatóját VI. Fülöp spanyol király nagykövete által a Spanyol Polgári Érdemrend tisztí keresztjével tüntette ki. Cselik Ágnes itt él közöttünk, a Wekerlén.

Gratulálunk a magas kitüntetéshez!

Fotó: Erdős László

Interjú egy unokával

Kós Károly halálának 40. évfordulójára

1977. augusztus 24-én halt meg Kós Károly. Az évforduló kapcsán a polihisztor unokájával, Kós Bélával beszélgettem.

● *Milyen volt Kós Károly, mint nagypapa?*

Egy városban éltünk, viszonylag közel is laktunk egymáshoz, sűrűn találkoztunk. A kisunokákkal való törődést inkább a nagyanymra hagyta, de ahogy cseperedtünk mind szorosabb, elmélyültebb kapcsolatba kerültünk. Minden vasárnap este összejött a nagycsalád a kétszobás lakásukban. Folyt a csevegés mindenféléről, a művészetekről, a könyvkiadásról, a politikáról. Kedvenc elfog-

mutatta meg, hogy nádból hogyan kell szipkát vagy sípot faragni. Mogyorófa vesszőt vágunk és mintákat faragtunk rá.

Egyszer Nagypapám engem választott, hogy kísérjem el színházba. Kós Károlynak kijárt, hogy a bemutatókon az első sor közepére szolt a helyük, de amikor már idősebbek lettek, a nagyanym nem igazán járt színházba. Éppen az ő drámáját adták elő, a Budai Nagy Antalt. Nagypapám vehemens ember volt, ami a szívében volt, nem rejtette véka alá. Végig kommentálta az előadást, nemcsak a körülöttünk ülők, de a színészek is hallhatták, hogy hát ezt nem így kellett volna mondani, nem innen kellett volna bejönni a színpadra. Én resteltem magam, egyszer meg is böktem nagypapámat, de éppen hogy rám nem mordult.

● *Minden szituációban kiállt akár a saját vagy a mások érdekei mellett?*

Mindig azt csodáltam benne, hogy a spontán megnyilvánulásai olyan őszintének és olyan helyesnek bizonyultak. Mindenkiel vitába tudott szállni. Nem törődött azzal, hogy milyen negatív következménye lesz rá nézve, hanem hogy a szóban forgó ügy sikeresen záruljon.

Így tett mint építész, mint író, mint politikus. Hát a politikai pályafutása az rövid volt, nem igazán jött össze. Nagyanym mondta: „Károly, hagyja a politikát inkább jogászokra, és maga csinálja a házakat, írja a könyveket!”

● *Hogyan teltek mindennapjai?*

Nagyon pontos időbeosztása volt. Reggelire egy pirítós kiflit evett kakaóval, délben a leves meg a második, délután oszonna. Nem tudom, hogy ezt ő akarta így, vagy nagyanymnak a befolyása volt. Rengetegen látogatták. Idősebb korában, amikor már kevésbé bírta a fizikai tevékenységet, megmondták a vendégeknek, hogy mikor jöjjenek. Nagyanym halála után a leányához költözött. Beosztotta ő magát, ahogy a cigarettát is beosztotta. Hogy ne szívjon túl sokat, mindig kettévágta, később, olyan 90 évesen, már háromba. Berakta egy szipkába, kettőt-hármat szívott belőle, és el is fogyott. Önmagának faragott cserefából, meggyfából szipkát.

A nagyanymmal nagyon jó, igazi bensőséges értelmiségi kapcsolatuk volt. Voltak természetesen súrlódások, de nem voltak megrendítő dolgok. Nagypapám gazdász szemmel követte a dolgokat, de nem avatkozott a háztartásba. Azt nagyanym intézte, akinek volt mindig szolgálója. Amikor Sztánán éltek, gazdaság is volt. Nagypapám jórészt Kolozsváron dolgozott, jóformán csak hétvégén volt otthon. A gyerekeinek kiadta a munkát, hogy az Ordományosban

(egy dülő Sztána határában) a fűvet le kell kaszálni, a Nóra néni dombjánál a ganét szét kell hordani stb. Számon is kérte az elvégzett munkát.

Ő maga is kaszált, de inkább intézte a dolgokat. Példát akart mutatni a sztánai vagy nádasi embereknek, hogy minden munkának meg van a gyümölcse. Akármilyen hitvány az a föld, akármilyen köves, azt meg lehet művelni, és az meg hozza a maga termését. Egy sziklás, köves talajon ő gyümölcsöst telepített pónik almából, meg batul almából. Voltak lovai, lóháton vagy kocsin járt a vidéket. Jó viszonyban volt az emberekkel. Kedvelték, szerették.

● *Mennyire volt a mentalitása szálla vagy boszszantó a környezetében?*

Lehetett, lehetett. De nem haragudott rá senki, mert őszinte volt. A meggyőzést nem veszekedésnek élték meg az emberek, hanem vitának. Én is megtanultam azt tőle, hogy a vita és a veszekedés az két külön dolog. A vita a lényeg, amikor az álláspontokat kell ütköztetni és eljutni a helyes megoldásra. Nem volt haragosa, annak dacára, hogy keményen, hangos szóval, széles taglejtéssel adta elő saját érveit. Úgy látszik, belátták, hogy Kós Károly érvelése általában helytálló. Érdemes figyelni rá – ezt tartották róla az építészek, írók, képzőművészek, könyvszerkesztők. Kedvesen, jó szóval említették.

● *Volt-e hobbija?*

Valamit mindig csinált. A bicska mindig ott volt a zsebében, faragni nagyon szeretett. A körösfői emberek híres faragó emberek, sakkfigurákat faragtak, s azzal kereskedtek. De persze esztergapággal. Nagypapám bicskával faragta ki a lovat, a királyt, a királynőt, akit kalotaszegi muszujba (erdélyi női népviselet) öltöztetett. A parasztot a botjára támaszkodva ábrázolta. Azt mondta a körösfőieknek: próbáljátok meg ezt, biztosan nagy sikere lesz. Ne csak az legyen, ami az esztergapadon két perc alatt kész van és már sablon munka.

A szántó-vetőnek is tudott tanácsot adni, mindennek utána olvasott. Imádta a könyvek tartalmát, illatát, a betűjét is. Írt is kézzel könyveket, ki is nyomtatta. Ez volt az ő hobbija. Felfedezték, hogy hű de szép az a Régi Kalotaszeg, jaj de gyönyörű az Attila királyról írt képes szöveg. Amikor fiatal építész lett, meghívták a Kemény Zsigmond Társaságba, ott felolvastatták vele az utóbbi írását. Kicsit zavarta, hogy nem mint építésznek lett sikere, hanem mint írónak. Egyszer megkérdeztem tőle, hogy tényleg, őt minek gondoljuk, építésznek vagy inkább írónak? Válasza egyértelmű volt: „Én mérnök vagyok, építész-mérnök vagyok. Az az én tanult mesterségem. Ameddig lehetett addig terveztem, amikor jött a háború és leállt az építkezés, akkor kezdtem el írogatni.” Az írásaira is képi gondolkodás a jellemző: azt írta le, amit elképzelt, amit behunytt szemmel látott maga előtt.

Sztána - 1950

laltságom volt, hogy bevonultam a dolgozószobájába. Élvezettel nézegettem a cédulákra felírt betűit, rajzait, a vonalzóit, a nádtollait, ceruzáit, a faragványait: a cigarettás fadobozát, a ládikát. Néha Nagypapó – így hívtuk – bejött, hogy ellenőrizze nem csinál-e valami rendetlenséget.

A karácsonyestéket hagyományosan nálunk töltötték a nagyszüleim, akárcsak a Károly napokat, hiszen apám, a legkisebb gyermeke szintén Károly volt.

Magáról keveset beszélt. Inkább a művein keresztül ismertem meg én is nagypapámat és viszontagságos hosszú életét. Testvéreimmel együtt egy éves koromtól minden nyáron kivitték a szüleim a Varjúvárra, azóta is ragaszkodom az épülethez, a kerthez. Nagy szerencsém, hogy itt Budapesten is épp abban a házban lakom, melyet nagypapám tervezett.

● *Mennyire volt játékos, gyerekdobáló?*

Nem volt ez rá jellemző. Ahogy cseperedtünk úgy már inkább törődött velünk, vagy amikor érdeklődtünk az írások iránt. Egyszer Sztánán lesétáltunk a patakpartra, és akkor

● *Hogyan élte meg, amikor el kellett hagynia Sztánát?*

Az életének egy nagy vesztesége volt. 1944-ben történt. Jöttek különböző gárdisták, el kellett menekülniük. Valahogy úgy történt, hogy külön-külön menekültek: nagyapám Nádas faluba, nagyanyám Sztánára. A Varjúvárat kirabolták, tönkretették. Azt gondolták, Kós Károly vagyonos ember, keresték kincseit. A padlót felszedték, a kályhát lebontották, széttűzták az ajtókat, ablakokat, mindent az égvilágon. Odavesztek az épülettervei, írásai, grafikái, élete munkájának jó része. Nagyapám nagyon elkeseredett, zavarta, hogy el kellett hagynia. Ezután már nem is jött szívesen Sztánára, mert csak felkavarták az emlékek. Lemondott róla, az utódaira, a „maradéka-ira” bízta. Mikor korosodott, még inkább. Kolozsváron azért csak megvolt az a relatív kényelem, hogy nem kellett vízért menni kútra, meg fáért az erdőbe és így tovább. De figyelemmel kísérte, hogy apám és a családja rendszeresen kijárt, és izgalommal várta, hogy beszámoljunk az ottani dolgokról, elvégzett munkákról, a ház és környékének állapotáról. Szép csendben újból lakhatóvá, élhetővé tettük. Egyszer apám addig-addig makacszkodott, míg rábeszélte, hogy mégis kimenjen Sztánára. Akkor az egy csodálatos élmény volt, hogy ki tudtuk vinni. Nagyon jól érezte magát.

● *Kós Károly egyik gyermekének keresztaja Zrumecky Dezső volt. Beszél a barátairól?*

Zrumeckyvel különösen jó viszonyban voltak. Egyetemi évfolyamtársak, testi-lelki jóbarátok, együtt járták be Erdély különböző tájait, tanulmányozták a népi építészetet. Mikor világra jött nagyapám elsőszülött gyermeke, „Zrumit” kérte fel, hogy legyen Balázs fiának a keresztaja. És Zrumecky volt az az ember is, akit Móríczzal együtt meghívott a sztánai bálra, amit 1914. február 1-jére szervezett meg. Megírta Móríc is, nagyapám is és sógora, Balázs Balázs ügyvéd is, a Baross utcai kávéház balszélfogó asztaltársaságától (a kávéház irodalmi, művészeti törzsasztalának a neve). Ők hárman még lakást is együtt béreltek itt Pesten, a Kisfaludy utcában. Zrumeckyvel együtt tervezték az óbudai parókiát, az általakat, a Wekerle Fő terét. Sajnos elvitte Zrumeckyt a tüdőbaj nagyon fiatalon, 33 évesen. Emlékszem rá, hogy elkeseredetten beszélt a haláláról, nagyon sajnálta, hogy elment.

Nagyapám nemcsak „Zrumival” dolgozott együtt. Jánszky Bélával a zebegényi templomot tervezte, Györgyi Dénest a koronázási ünnepségek megtervezése és kivitelezése kapcsán emlegette, Pogány Mórícrról beszélt, akinek a műhelyében kezdte építési pályáját, vagy Maróti Gézárról, akinek József utcai műhelyében alkotott.

● *Tartották a barátok rendszeresen a kapcsolatot?*

Igen. Noha 1918 végén nagyapám úgy döntött, hogy hazamegy, mert úgy gondol-

ta, hogy Erdélyben nagyobb szükség lesz rá mint Budapesten. Visszaautasította főiskolai tanári kinevezését, felült az utolsó vonatra és hazament Sztánára. Illetve odáig el sem jutott, csak Csucsáig, ahol a személyvagyonokat lekapcsolták, s a mozdonyra átszállva jutott el haza.

Szinte állandó levelezést folytatott széles baráti körével. Az is egyik alkotó tevékenysége volt. Precízen megírta, részletesen beszámolt a gondolatokról, amik őt foglalkoztatták, akár családról, akár építészetről, irodalomról, képzőművészetről.

Jöttek látogatók, és ők is utaztak, amikor tehették. A 40-es évek közepétől talán először 56-ban, éppen a forradalom idején volt

Igen. És számon tartották egymást, Kozma Lajossal, Mende Valérral meg a többiekkel is. Talán abban a környezetben lett a nagyapám vehemens vitázó. Nagy szellemi viták voltak Lechner művei kapcsán is arról, hogy a szecessziónak mi a lényege. A század elején volt az építészetben egy útkeresés. Milyen stílusban kell építeni, tervezni a házakat, hogy azok élhetőek, komfortosak, emberek legyenek. Nagyapám, erdélyi származású lévén járta a kalotaszegi, mezősegi és székely falvakat, településeket. Ráeszmélt arra, hogy a magyar építészeti stílus alapja a népi építészet kell legyen, ami a középkori építészetben gyökerezik. Meggyőződése, hogy az ő egyéni építészeti stílusa nem csupán elméleti forrá-

Feleségével
1969-ben

Budapesten a nagyanyámmal együtt. Ekkor találkozott újra személyesen a régi embereivel, ahogy ő mondta.

Sztánára az Erdélyi Helikonisták jöttek. Járt ott Dsida, Szentimrei. Egyébként Szentimrei Jenő a szomszédja lett. Benedek Elek is felkereste, sőt még Kun Béla, egykori iskolatársa a Református Kollégiumból is járt ott hívatlanul. Mikor megjelent Kun Béla, eltöltötték az időt valahogy, majd miután elment, nagyapám észrevette, hogy eltűnt az egyik grafikája az íróasztaláról. Bizonyára nagyon megtetszett az egykori politikusnak...

Nagyapám jó viszonyban volt sok emberrel, építésztársakkal, íróársakkal, képzőművészekkel. Debreczeni Lászlóval, Balogh Ferencel, Kemény Jánossal, Szabó T. Attilával, Benkő Samuval, Szentimrei Jenővel találkozott gyakrabban, intenzív levelezést folytatott Nagy Elemérrel, Kodolányi Jánossal, Czine Mihállyal, Áprily Lajossal, Tabéry Gézával – felsorolni is nehéz. De a barátkozások nem együtt-mulatozásban teljesedtek ki. Nagyapám egyébként nem volt olyan mulató ember. Nem járt kocsmába vagy vendéglőbe, nem emlékszem, hogy akár otthon fogyasztott volna alkoholt.

● *A Fialatok nevű közösséget, melynek a vezetője volt, fenntartották később is?*

sokon alakult ki, hanem elsősorban abból a tapasztalásból, amely benne megvolt.

Rengetegen keresték fel. Nem csak az erdélyiek, és nem csak a kortársai. Nagyon kedvelte a fiatalokat, tanított is az egyetemen mezőgazdasági építészetet. Keresték a kapcsolatot a követni akarói is. Magyarországról gyakran jöttek, például Makovecz Imre meg Csete György, a pécsi építéször tagjai. Szívesen jöttek hozzá, és azt hiszem, hogy felnéztek rá, mesterüknek tartották, akitől értékes szakmai tudást és emberi tartást egyaránt kaptak.

● *Őt szokták az erdélyi különállás, a transzszilvanizmus egyik megfogalmazójának, szellemi képviselőjének tartani. Megnyilvánult-e ez a mindennapjaiban?*

Egész életében transzszilvanista volt. Temesváron született, aztán kisgyerekként elkerült Nagyszebenbe, onnan Kolozsvárra. Mikor Kolozsvárra került, neki az volt a furcsa, hogy ott nem mindenki németül beszélt. Láttá, hogy ott vannak magyarok, románok, zsidók, szászok, meg vannak cigányok is. Erdélyben egy más fajta társaság él együtt, mint Magyarországon, és nem csak a nyelv, nyelvjárás, hanem a gondolkodás, sőt a psziché is különbözik. A történelmi Erdély sokévszázados elkülönülése már földrajzi helyzeténél fogva is különbözik az alföldi Magyarországtól. Az

is megfogalmazódott benne, hogy Erdélyben többféle nemzet van és Erdély azoké, akik élnek. Ő azt tartotta a kötelességének, hogy erdélyi magyarként éljen, így tervezze az épületeket, így írja meg a gondolatait. A Wilsoni önrendelkezés szellemében keltette életre az igencsak rövid életű Kalotaszegi Köztársaságot, megtervezve annak pénzérmét, zászlóját, bélyegét. Mindvégig hűséggel ragaszkodott Erdély földjéhez és népéhez.

● *Hogyan viszonyult a nemzetiségekhez?*

Annak dacára, hogy románul jóformán nem is tudott, németül még valahogy, aztán elfelejtette azt is, ami gyermekkorában ráragadt, ez nem gátolta kapcsolataiban. Nádaszi embereket

alkalommal, amikor nagyapám Gibuhoz fordult, hogy: „Hagyjátok a magyarokat is, hogy kiállítsák a képzőművészeti alkotásokat, adjatok lehetőséget a magyar szellemi életnek!” Akkor azt a választ kapta: „Harcoljátok ki!” Nagyapám ezt biztatásnak értelmezte, és intézkedett, létrehozva többek között a Barabás Miklós Céhet.

● *Nem nehezelt ezért a románságra?*

Nem volt más választás, mint elfogadni Trianont. A Kiáltó Szó című művében megfogalmazta minden ezzel kapcsolatos gondolatát, érzését.

● *Hogyan élte meg, hogy Sztána újra Magyarországra volt a második bécsi döntéstől, 1940-től?*

Erről nem igazán tudok, cinikusnak tartotta azt a megoldást. Igen, hát az a baj, hogy Dél-Erdély nem került vissza Magyarországhoz. Erdélyt soha nem azonosította egész Magyarországgal. Olyan, mint Wekerletelep és Budapest viszonya. Én is azt mondom, hogy wekerlei vagyok. Azt hiszem, hogy ő is körülbelül így élhette meg. Ragaszkodott nagy Magyarországhoz, de azt szerette, hogy az ő kicsi Erdélye meglegyen, jó legyen.

● *A dualizmus idején, melyik párttal szimpatizálhatott?*

Ezt nem tudom. Ő azt nézte, hogy mi a feladat. De nyilván a saját meggyőződése ellen nem dolgozott. Amikor IV. Károly koronázási dombját megtervezte, és vége lett a ceremóniának, akkor meghívták az építészeket, akik tervezési feladatot kaptak – ő nem ment el a fogadásra. Őneki a feladat volt a lényeg. Soha nem vállalt olyasmit, amivel nem tudott egyetérteni.

● *Hogyan viszonyult a kor liberálisabb, nyitottabb kulturális világához?*

Adyt nagyon kedvelte, bár nem találkozott személyesen. Kosztolányival volt jóban, Móriczcal. Móriczcal különösen, mert benne, illetve a műveiben érezte a népiességet. Talán mert az „öreg” is olyan népies volt. Nem volt polgári attitűdje, hogy így mondjam, annak ellenére, hogy városban élt. Érdekelte az a táj, ami őt ott körülvette és azok az emberek, akik ott éltek. A természet és az ember viszonya érdekelt. Függetlenül, hogy az havasi mocsor volt vagy zsidó boltos, vagy magyar paraszt ember. Kedvelték, tisztelték is az emberek, pedig nem volt olyan „bratyizós”, leereszkedő típus.

● *Hogyan viszonyult a szélsőségesebb mozgalmakhoz és a kommunista diktatúrához?*

A vaskardáról (szélsőjobboldali magyarellenes mozgalom a II. világháború idején) és más szélsőséges mozgalmakról nagyon rossz véleményem volt. Már csak amiatt is, hogy ők üldözték el Sztánáról. Csinálta a saját mesterségét.

1945 után elérkezett a kisebbségi lét kemény elnyomtatása, a lelki-szellemi cenzúra. Nem is tudok róla, hogy belefolyt volna a politikába azt leszámítva, hogy 45 után még egyszer próbálkozott, és országgyűlési képviselő volt egy rövid ideig. Belátta, hogy annak már nincs semmi értelme. A konkrét lélekemelő munkának van értelme.

● *A tevékenysége kapcsán és személyiségénél fogva nyilván került konfliktusba.*

Nem tudom, hogy kezdeményezett volna ilyen konfliktushelyzeteket. Inkább tisztelték a románok is. Később már nem mertek hozzányúlani. Olyan mérvadó személyiség lett, hogy nem tudták és nem is akarták bántani. De nem rejtett semmit véka alá. Elmondta mindig a véleményét mindenről, s azt tiszteletben is tartották.

● *Minek hatására döntött úgy, hogy a nevét Koschról Kősrá változtatja?*

Minden bizonnyal a kolozsvári Református Kollégium volt hatással rá, hiszen az életének meghatározó állomása volt az ottani magyar szemlélet. Magyar környezetben nevelkedett, magyar kultúrán, otthon csak magyarul beszéltek, magyar újság járt hozzájuk. De nem tudom pontosan, ezt nem mesélte. Én azon csodálkozom, hogyan volt Kosch? Az elődei feltehetően a szászok közé beházasodott Szászrégen melletti Unoka községbeli Koósok voltak. Az egyszerűt szerette mindenben. Az épületekben is, az írásban is, a grafikában is és úgy látszik a nevében is.

● *Mennyire határozta meg az életét református hite?*

Mélyen vallásos ember volt, de nem bigott. A protestáns vallást tisztelte. Predesztinációban gondolkodott. Vallotta, az embernek a sorsa eleve meg van adva, az életet ki kell teljesíteni a sors elrendelése szerint. Persze azért nem pont így van valójában, hiszen ő irányította a saját életét. Nem járt minden nap templomba, még minden hétvégén sem. A vallásos ünnepeket, azokat megtartottuk.

● *A békőnapokban beszélgettek a hitről?*

Nem volt ez jellemző. A Biblia ott volt mindig az ágya mellett. De soha nem mondta, hogy ezt vagy azt olvasta volna. Forgatta a Bibliát természetesen, jól ismerte az igét. Ezt tudjuk, és ennek nyoma van.

● *Végezetül azt kérdezném: miket tanult tőle, milyen örökséget vett át tőle egy életre?*

Az ügyeseteket. Ha ezt így lehet mondani. Tőle tanultam meg, hogy az embernek vannak kötelességei, amiket teljesíteni kell. Ezek a kötelességek nem feltétlenül saját érdekből vannak, hanem valamit tenni kell azért a közösségért, amelyhez tartozunk. És amelyet vállalunk.

Köszönöm a beszélgetést!

Tömpe László

A szerző felvétele

is foglalkoztatott nem csak sztánaiakat. A nádasziak nemigen tudtak magyarul, nagyapám mégis megértette magát mindenkivel. Nem volt nemzetiségi acsarkodás egymással szemben. Mindenki végezte a maga dolgát a maga közösségében.

Érdekes példa volt Gibuval való kapcsolata, aki kultuszminiszter lett, ha nem tévedek. Nos, neki is volt egy villája Sztánán. Román nemzeti elkötelezettségű volt, mégis nagyapám kérte meg, hogy a villáját tervezze át. Nagyapámmal magyarul beszélt, mert nagyon jól tudott magyarul. Volt egy viszonylag szorosabb kapcsolat közöttük. Egy

Felújítások a Kispesti Árnyas Óvodában

Néhány hónappal ezelőtt a VAMÜSZ bejelentette, hogy a Kispesti Árnyas Óvoda mindhárom épületében a nyár folyamán megtörténik a nyílászárók cseréje, valamint a Vonás épületében lecserélik az itt-ott már csöpögő öntöttvas radiátorokat, és az Esze Tamás utcai épületünkben lecserélik a teljes fűtésrendszert, és egy korszerűt szerelnek fel (új kazán, új csövek, új radiátorok).

A két épület fűtéskorszerűsítése gyorsan megtörtént, ám az új rendszer beüzemelése az Esze Tamás utcában sajnos elhúzódott a hűvös időszakra.

Nagyon rég óta szenvedtünk már a lötyögő, sok helyiségben a zárhatatlan, elvetemedett, korhadó, gombásodó ablakoktól. A munkálatok a nyári zárás idejére voltak betervezve, végül belenyúltak a nevelési évkezdésbe.

Gyönyörűek lettek az új faablakok, könnyen nyithatók, jól záródók, olyan sima a felületük, hogy nem kell tartani többé attól,

hogy takarításuk közben szállka megy a dadus nénik kezébe. A „termó” üvegek miatt az ablakokon, zárt állapotban kevésbé szűrődik be a külső zaj.

Fontos a takarékoság is, fűtési időszakban kevesebb meleg fog eltávozni. Nincsenek ablakrések, ahol viharos időben befúj a szél, ami nem csak a levegőt hűtötte le, de megmozgatta a függönyöket, dekorációkat és fülsiketítő lármával éjjelente többször is beindult a riasztó, valószínűleg nem az óvoda környékén lakók öröme. Ilyenkor kivonult a biztonsági szolgálat, és természetesen hívtak engem is, mint az óvoda vezetőjét. Végre nem kell többé huzatban élnie senkinek a mi óvodáinkban.

Köszönöm minden kollégámnak, aki a szabadsága ideje alatt segített abban, hogy a nyári zárás alatt biztosítva legyen a szakemberek bejutása, az óvodáinkban való munkavégzés. ... és a történet folytatódik!

A Vonás utcai Süni csoportban az őszi

Foto: Gondai János

szünetben is dolgoznak. Egy szülői felajánlás révén szakemberek felújítják a csoportszoba parkettáját. Köszönet az édesapának, aki a költségeket teljes összegben megfinanszírozta és cégének munkatársaival elvégeztette.

*Szücsné Juhász Csilla
intézményvezető*

Kutatók Éjszakája a Deákban

A Kutatók Éjszakája egy egész Európában ünnevelt fesztivál, melyhez idén Magyarország ismét csatlakozott. Az esemény szeptember 29-én került megrendezésre, az országban 186 helyszínen. A Kispesti Deák Ferenc Gimnáziumban is megismerkedhetett minden korosztály a kutatói munka szépségeivel és izgalmával.

A laborban elvégzett kísérleteket négy csoportnak mutatták be, ebből kétszer az iskola tanulóinak volt lehetőségük végigkövetni a kísérletek folyamatát, kétszer pedig az érdeklődőknek. A programok mindenki számára ingyenesek voltak, és a szervezők örömmel fogadtak mindenkit.

A kísérleteket a megfelelő biztonsági követelményeknek megfelelően a nézők is kipróbálhatták, a legkisebbeket is beleértve. A jelenlévő tanárok olyan érdekességekkel tartották fent a nézők érdeklődését, ami egy átlagos természettudományos órán nem látható és nem hallható. A kísérleteket értelmező beszélgetésbe a közönséget is bevonták, így mindenki elmondhatta az ötleteit, észrevételeit.

Az idei Kutatók Éjszakájának fókuszában a Deák Gimnáziumban a szárazjeges kísérletek álltak. Ehhez az iskolának szárazjeget kellett rendelnie, de Tugyiné Czinkotai Krisztina főszervező szerint meg-

érte, ugyanis nagy sikere volt. A másik teremben pedig robotok vezérlésére, illetve a 3D-s nyomtatással való ismerkedésre volt lehetőség. Már most folyik az ötletelés, jövőre milyen újdonságokkal várják az érdeklődőket!

Az iskola továbbá nagyon örült annak is, hogy idén már az egészen kicsik is érdeklődtek a programok iránt. A jelenlévő tanárok leleményességének hála, annak is megtalálták a módját, hogy nekik is el tudják magyarázni a kísérletek folyamatát, a robotok működését, és az érdeklődésre való tekintettel jövőre külön szekcióval várják a legfiatalabbakat.

Izgalmas volt végigkövetni a programot, kiszakadni a hétköznapiokból, és tudományos titkokat lesni meg! Találkozunk jövőre is a Deák Laborban!

Lukács Lili 10/a

Kaszás Krisztina 10/a felvételei

Erdőismereti program a gyermekvasúton

az időpontban a 3. a osztállyal élveztuk az erdő életét Aradi Alice vezetésével.

A gyermekvasút hűvösvölgyi megállójában találkoztunk programfelelősünkkel. Együtt elindultunk gyalog a Hárshegyre. Útközben ismerkedtünk növényekkel (ehető, mérgező), levélfajtákkal, állatokkal. Rengeteg információval lettünk gazdagabbak, mire a Hárshegyre értünk. Itt megvártuk a vonatot, mellyel felmentünk a Széchenyi-hegyig, de nem akárhogy! Egy külön kocsiba szálltunk, amit a kedvünkért kapcsoltak a szerelvényhez. Négyes csoportokban helyezkedtek el a gyerekek. Míg a Széchenyi-hegyre értünk sok érdekességet mutatott nekünk Alice. Visszafelé Hűvösvölgyig csapatokban oldottak meg érdekes és játékos feladatokat a diákjaink. Ha egy feladattal elkészültek, másik asztalhoz mentek, és egy újabb feladvánnyal erősítették meg az addig látottakat és hallottakat. Gyorsan és tartalmasan ért véget ez a három óra. Izgalmas és hasznos időtöltésben volt részünk.

Fotó: Zajti Gábor

Még májusban kaptam egy tájékoztatót a gyermekvasút erdőismereti programjáról. Nagyon megtetszett, de már a tanév végéig nem fért be a téncrendünkbe

ez a foglalkozás. Elhatároztuk, hogy ősszel beillesztjük a két 3. osztály életébe. Így is lett. Október 13-án 9 és 12 óra között a 3. b osztállyal, október 18-án ugyanebben

Ajánlom mindenki figyelmébe!

Telek Anikó

II. 24 órás kosárlabda a Pannóniában

Szeptember 22-én és 23-án immáron második alkalommal pattogott a kosárlabda 24 órán keresztül a Kispesti Pannónia Általános Iskolában.

A rendezvényen minden korosztály képviseltette magát. Péntek délből, 12 órakor az alsó tagozatosok kezdték a mérkőzéseket, majd késő délután a szülők és az iskola pedagógusai küzdöttek meg egymással. Este 10 óráig a felső tagozatos tanulók játszottak, majd 22 órától őket követte a kerületi testnevelők és önkormányzati dolgozók összecsapása. Ezután egészen másnap reggel 6 óráig az iskolánk volt tanulói, jelenlegi tanulói és pedagógusai váltották egymást a pályán. Majd hajnaltól újra a szülők és az alsó tagozatos tanulók játszottak egymással. Pontban 12 órakor a játékvezető lefújta a hosszúra nyúlt, 24 órás mérkőzést. A végeredmény 546:526 lett a fehér csapat javára.

Az idén újdonság volt, hogy a gyerekek szülői engedéllyel bent aludhattak az iskolában, ami nagy élmény volt mindenki számára.

A csapatok 24 órán keresztül az udvaron játszottak. Nappal a széllel, míg hajnalban a hideggel kellett küzdeni.

A szerző fényképe

A kosárlabdázó csapatok mellett a pedagógusok egy része az ellátásról is gondoskodott. Délután szendvicseket fogyaszthattak a sportolók, estére paprikás krumpli rotyogott az üstben, utána sajtos rudat roptathattak; reggelire pedig érkeztek a

szendvicsek és a meleg tea. Remek 24 óra volt, hisz a sport összehozta régi és jelenlegi diákjainkat, pedagógusokat, szülőket, önkormányzati dolgozókat és a kerületi iskolák testnevelőit.

Tóthné Varga Melinda Emese

Állatok világnapja a Zoltán oviban

Óvodánkban október első hete az állatokról szólt. Könyveket nézegettünk, térképeket böngészünk, mintáztunk, rajzoltunk, építettünk. Sokat gondolkodtunk, hogy lehetne állatokat hozni az óvodába. Tavaly egy kis hőrszögünk volt a csoportban, és teljesen lekötötte a gyerekeket.

Idén úgy döntöttünk, állatsimogató lesz egy napig az ovinkban. És lett! A gyerekek izgatottan figyelték az ablakból reggel, mi is történik az udvaron. A később érkezők újabb és újabb információkat hoztak. Suttogva tárgyalták az eseményeket és kérdeztek. Megtört a titok, elmondtuk,

hogy reggeli után állatsimogató lesz. Nagyon örültek, alig bírták kivárni a reggeli végét.

Mindenki mentalitásának megfelelően állt a simogatóhoz. Volt, aki óvatosan, egy ujjal, volt, aki bátran, határozottan. Legnagyobb sikert a nyuszik aratták, de kapott bőven simogatót a csacsi (nekem „ő” tetszett a legjobban), a lovacska, a láma, a bárány és a kecske is.

A délelőtti végén néhány állatot etethettek is azok a gyerekek, akik szinte egész délelőtt az állatok mellett voltak.

Nagy Kati

Fotó: Borbáth Anna

30 éves lett a Gémes Természetjáró Egyesület

A Hungária Általános Iskola és Kollégiumban az egykori diákokból, nevelőkből és a hozzájuk csatlakozó intézményekből, valamint magánszemélyekből 1987. október 16-án pénteken délután alakult meg Kispest egyik legidősebb egyesülete, mely azóta országosan, sőt újabban nemzetközileg is elismert szervezetté nőtte ki magát a tevékenységi területén. <http://gemeste.hu>

A Wekerle újság két korábbi számában arról írtam, hogy a Hungária, mint bentlakásos iskola, egy jó lehetőség sokak számára. Ennek ékes példája lehet, hogy immár három évtizede intézményszerű formában is működik az az egyesület, melynek magját az itt dolgozó kollégák és egykori tanítványok jelentik.

Már a hatvanas években elkezdődött az a folyamat bentlakásos iskolánkban, melynek eredményeként nevelők és egykori diákok baráti társaságként összejártak, kirándulásokat, szabadidős programokat, táborokat szerveztek egymásnak és a bentlakó gyerekeknek.

Gémes Antal beszélt erről az évfordulós ünnepségünkön, aki mai napig rendszeres összejöveteleket szervez a „veteránoknak”, túl a 85. évén. Sajnos egyre kevesebben élnek olyanok, akik diákként, ifjvezetőként vagy nevelőként vehetnek részt ezeken, mint a „nagy idők” hiteles tanúi.

Lehoczki Zoltán, a Gémes Természetjáró Egyesület első és máig egyetlen elnöke több mint egy órán át sorolta a szervezet történetének kiemelkedő eseményeit, elismeréseit úgy,

hogy sok jelentős programunk nem is fért bele a prezentációba.

Első kulcsosházunk, mely a Börzsöny-hegységben, Deszkápusztán volt tíz évig a gondozásunkban, többségünkben mély és jó emlékeket hagyott, miként a jelenlegi, Istenmezőjén álló házunk is több mint egy pihenőház. Az ezekhez és más helyi és országos szervezésű rendezvényeinkhez, kirándulásainkhoz, táborainkhoz kapcsolódó események, személyek, érdemek, pályázatok, szakmai sikerek tényleg annyira számosak, hogy lehetetlen feladat lett

A szerző felvétele

volna felsorolni egy délután és este időkeretben.

Fejes István, aki 23 éve igazgatója a Hungáriának, már 1983-tól szervez minden évben vándortáborokat tanulóinknak. Ennek az immár 35 éves hagyománynak elismeréseként vehette át az Ifjúsági Természetjárásért Emlékplakettet a Természetjáró Fiatalok Szövetségének alelnökétől, Márton Istvántól, mely szervezet a 30 éves évforduló alkalmából a Gémes Természetjáró Egyesület részére jubileumi emlékérmeket adományozott.

Mindenki egyetértett a jelenlévők közül abban, hogy mindkét elismerés tovább erősíti a közösségünket. Nem csupán gazdag és jelentős múltja miatt ritkítja párját egyesületünk, hanem azért is, mert több generáció és rendkívül széles társadalmi rétegek tagjait fogja össze a környezetvédelem, természetjárás ügye érdekében.

Mivel a kezdetektől fogva rengeteg egyesületi programunkról készültek és készülnek dokumentumok, fényképek, videofelvételek, ezek sok tagunk esetében egy sorskövető projekt részét is képezik. Főként azok esetében, akik egykor a bentlakásos iskolánkba jártak, vagy itt dolgoztak, illetve dolgoznak, vagy már nyugdíjasok.

Akik már nem lehetnek közöttünk, de közösségünk tagjai voltak valamilyen formában, az archív felvételeknek köszönhetően, nem csupán beszélgetéseinkben, történeteinkben élhetnek tovább, hanem az újabb generációk is találkozhatnak velük a médiumokon keresztül.

A jubileumi találkozó végén több órányi videó-összeállítást néztünk végig a Gémes Természetjáró Egyesület első 30 évéről, nagy-nagy kacagások és elérzékenyülések közepette, mely összeállítások a Hungária hivatalos honlapjáról is elérhetők. <http://hungaria.xyz>

Másnap Gémes Antal és Fejes István társaságában páran ellátogattunk két egykori legendás tábori helyszínre, Börzsönygyöngyére és Zebegénybe. Majd Deszkápusztán több régi tagtársunkkal találkoztunk egy piknik keretében. Tavasszal folytatódik a jó emléktű táborhelyeink felkeresésének sora.

Papp Zoltán Tibor
a Gémes T. E. egyik alapító tagja

Főszerepben „a hangok”

Minden évben hagyományosan kétszer láthatunk nagyszínpadi programokat Wekerlén, májusban a Székelykapu Napok és szeptemberben a Wekerlei Napok rendezvényein. A nagyszínpadi program mindig látványos eleme a szabadtéri rendezvényeknek. Ennek elengedhetetlen feltétele egy jó adottságokkal bíró helyszín, mint a Kós Károly tér, a színpad felépítése (hajnalban vagy éppen éjszakába nyúlóan dolgozó önkéntesek által), valaki/valakik, akik az egész napos programot összeállítják és a fellépők. Azt hinnénk, hogy itt a vége, de kell még egy elem, kellenek a „hangok”, akik a programokhoz kedvet csinálnak a színpadon állva, Önöknek, a rendezvény nézőinek.

Az idei két rendezvényen hárman segítették önkéntes munkájukkal a nagyszínpad – sokszor rögtönzésekben bővelkedő – munkáját: Halmos Kata, Lukács András és Jakab Csaba. Róluk szól ez az írás.

Halmos Kata, „a lenvirág”

Májusban fellépőként varázsolta el a közönséget, a Fakutya Együttessel, szeptemberben pedig ugyanazon a színpadon, teljesen más szerepkörben mutatkozott be.

Végzettsége szerint testnevelés–földrajz szakos tanár. De mivel zenész családba született, mindig is néptáncot és népi játékot tanított. Édesapja, Halmos Béla népzeneész, népzene-kutató, hegedűtanár, a magyarországi hangszeres népzenei és táncművelés egyike elindítója, a Sebő Együttes egyik alapító tagja volt. Akármikor összefutunk Katával, s beszélgetünk – persze mindig csak röviden és futtában, mert Kata személyiségének az örök „mobilitás” is a része – tisztelettel és szeretettel beszél, és ebben a stílusban igyekszik átadni az ének, a tánc és a játék örömét is, kicsiknek és nagyoknak egyaránt.

A moldvai csángó magyar népzenei játszó Fakutya Együttessel 2001 óta énekel, felnőtt és gyermektáncosok, hagyományörző és világzenei koncerteket tartanak város- és országsszerte. Kata jellemzője a rugalmasság, az alkalmazkodás. A néptánc, a népi játék és a népdal szorosan összefonódnak egymással.

Fotó: Toldy Miklós

A foglalkozásokon az alkalom, a közönség létszáma és hangulata határozza meg, hogy hogyan alakul az általa vezetett program. Három gyermek édesanyjaként is átszövi mindennapjait a népzene, a néptánc szeretete. Néptáncot tanít a kispesti Karácsony Sándor Rózsatéri Református Általános Iskolában, vezeti a Wekerlei Népdalkört heti rendszerességgel, és ha valahol muzsikál a Fakutya együttes, rendszerint ő is ott van. A családban kapott szellemi örökséggel a tarisznájában, a családdal az oldalán, zenész barátaival a háta mögött dúdolhatjuk vele, hogy „Azért vagyok lenbimbó, Hogy szeressen a bíró! Azért vagyok lenvirág, Hogy szeressen a világ!”

Lukács András, „aki csak belecsöppent”

Kértem Andrást, hogy ismerkedésként meséljen magáról. Néhány mondata után éreztem a sokszínűségét, s azt, hogy nagyon különböző végletek között éli az életét.

Kisgyermekkor óta él, és ahogy ő fogalmazott, nevelkedett Wekerlén. A családja, a barátai kötik ide és a „szerelem”, amit Wekerletelep iránt érez. Ide járt általános és középiskolába is, itt tervez családot alapítani, és nem tud olyan helyet, ahol szívesebben élne.

Egy multi cégnél dolgozik, logisztikai szaktanácsadóként. Ez annyira unalmasan néz ki így, leírva! – volt a saját megfogalmazása. Zenélni tizennégy évesen kezdett, tanult klasszikus nagybőgőt, többé-kevésbé folyamatosan basszusgitározik különböző zenekarokban. Egy Black Sabbath Tribute zenekart alapított – egyébként szintén wekerlei – gyerekkori barátjával, néhány évvel ezelőtt.

Már általános iskolában elég sokszor volt a nyuszika egy mesejátékban, meg János vitéz, meg a háromkirályok, a gimnáziumban színjátszókörben játszott, a főiskolán az első útja az ottani amatőr társulathoz – Színlelde – vezetett. Felvették, azóta is velük szerepel, ha az idő és az energia engedi. Novemberben bemutatóra készül az Aranytíz Kultúrházban, a Másik felem című darabban. De ez szigorúan hobbi. Valahonnan innen jön a műsorvezetés is. A legelső itt volt Wekerlén, egy díjátadó ünnepségen, ahol az egyik tanára kész tények elé állította arról, hogy mi lesz a programja szombaton! Aztán érkezett egy telefonhívás, a Székelykapu Napok konferenciaszervezőjének a szerepét szánta neki Romhányi András. Akkor épp ráért, hát ment. Azóta rendre csörög a telefon, ha valamelyik nagy telepi esemény közeleg. Anélkül lett önkén-

Fotó: Erdős László

tes, hogy valaha átgondolta volna, egyszerűen belecsöppent. Saját bevallása szerint, minden percét élvezzi.

Jakab Csaba, „az egyszerűnél is egyszerűbb ember”

A színészek pályafutásuk alatt egész sor technikát alkalmaznak, amelyeket tanulás és tapasztalat útján tökéletesítenek. Ezek közül az egyik a hangjuk.

Jakab Csaba, az egyik legtöbbet foglalkoztatott hang; színpadi szerepek, játékfilmek, tévéfilmek, szinkronszeretek, rajzfilmbeli szinkronok sokasága áll a neve mellett.

Csornán született, középiskoláit Algírban, a Lycée Victor Hugo és a Lycée Descartes francia nyelvű iskolákban végezte. Édesapja Algériában dolgozott építészmérnökként. Lakóházakat, iskolákat, színházakat, sportpályákat tervezett, s azt szerette volna, ha fia is építész, esetleg közgazdász lesz. „Én viszont úgy éreztem: az egyetlen pálya, amelyben ki tudok teljesedni, amelyben azt csinálhatom, amit igazán szeretek, az a színészet.” – nyilatkozott Csaba. Elvégezte a Színház és Filmművészeti Főiskolát, a Vígszínházban gyakornokoskodott. A Nincs visszaút című tévéjátékban játszott először. Diplomás színészként vidékre szerződött, a Szolnoki Szigligeti Színház tagja lett.

Ahogy előre jelezte, pontosan érkezett a térre. Aztán jött egy telefon, hogy a „művész úr” vár, addigra már sokan megállították, köszöntötték, mint régen látott „wekerleit”. Éppen a délelőtti színpadi program végén jártunk, sietni kellett. Néhány perc jutott az ismerkedésre, egy kézfogás, egy azonnali benyomás, és az érzés, hogy a rendezvény közepén ledarált néhány mondatból is érti, érzi, mi lesz a dolga. Az adódó technikai problémákat tudomásul vette, áthidalta, szerethetővé tette a bakikat, örömmel vetette magát a tennivalókba. Közvetlen úriember, aki sokat nevet, mindig udvarias és nagy alázattal végzi a dolgát. Otthonosan mozog a szerepében, otthon van Wekerlén. A szünetekben őszintén beszélgettünk, mesélt a családjáról, az életéről, kicsit belepillant-hattam a gondolkodásába, ő azt mondja: az „egyszerűnél is egyszerűbb”. Azt gondolom, valóban így van.

Már szakad az eső, éppen vége az utolsó színpadi programnak is. Nem siet, végigviszi, amit elkezdett, aztán indul tovább. Mivel éppen a Színházak éjszakája van, még felolvasóestre megy, aztán a „Magyarország, szeretlek!” adásban köszön vissza újra. Úgy tűnik, ő is folyton mozgásban éli az életét.

Kokavecz Katalin

A szerző felvétele

Az Ozorai család II.

Hogyan került Ozorai Pipó a Wekerlére?

Előző számunkban szót ejtettünk az Ozorai család wekerlei fészekrakó tagjairól. Pontosabban idősebb és ifjabb Ozorai Imre szemüvegén keresztül láttattuk az őseket és a telepen átélt háborús cselekményeket. Ifj. Ozorai 24 oldalon örökítette meg felmenőit és magát. Ma ezen az ágon folytatjuk a bemutatást.

Ifj. Ozorai Imre egyedüli gyerek volt. Tudjuk, egyetemet végzett, építész mérnök lett. A háború után költöztek a Fő térre. 1951-ben feleségül vette Regius Klárát, aki még ma is él, s aki – noha Pesterzsébeten nőtt fel – wekerleinek tartja magát. Ennek oka pedig az, hogy a Gyáli (ma Nagykőrösi) út túloldaláról a Hungária úti III-as számú iskolába járt, majd házassága révén 40 évig itt élt. Nem csak ő végezte itt az elemi, bátyja is, aki révén ismerkedett meg férjével, ugyanis a két fiú osztálytársak voltak.

Ozorai és felesége a Fő térre, a férj szüleihez költöztek. Két gyermekük született Klára és Gábor. Általános iskolába a II-esbe jártak. Klára az Eötvös József Gimnáziumban kezdte meg középiskolai tanulmányát, de azt nem fejezte be. Ennek okáról még szólunk. Gábor ugyan kertészeti szakközépiskolát végzett, de nyugdíjba vonulásáig rohammentősként dolgozott.

Ozorai Imre ipari nagy létesítmények tervezését végezte. 1969-ben egy munkája Indiába szolgáltatta el. Felesége és a két

gyermek meglátogatták őt, felcsigázott érdeklődéssel mentek a távoli és egzotikus világba. Ott azonban váratlan események következtek. A férj időközben új kapcsolatot létesített, és nem akart visszajönni Magyarországra. 17 éves kislányát a szebb jövő-

is együtt jártak. Óvodába még a főtérrel, iskolába pedig már Erzsébetről. S a két nagymama bizonyára ismerhették egymást, hiszen Rékáért is a mamója járt. Tanítónénije Bognár Anikó volt, akire második anyukaként gondol vissza. Kapcsolatuk ma is él, volt tanítójának véleményére most is sokat ad. A felső tagozatban a sulis egykori és jelen igazgatói voltak osztályfőnökei. Susánszky Magdi néni nagyon szerette, Lóth Éva osztályfőnöke volt, aki igazgatói kinevezése után nem lehetett továbbá az, s ekkortól a mai igazgatónő, Sallai Márta vitte az osztályt.

Erdős-Ozorai család

dő reményével rábírta, hogy vele Párizsba távozzék. Az anya és a 14 éves legényke viszont hazajöttek. Ozorainé még melegben felkereste őket, hogy lányát hazahozza. Nem lett belőle semmi. Az apa és a leány Ausztráliába költöztek, ahol Klára ma is él. Két gyermekétől öt unoka boldogítja. Apja a távoli kontinensen alussza örök álmát. Hogy nyugodtan-e? Nem tudhatjuk, de családregénye honvágyról árulkodik.

Ozorai Imréné, Klára fiával együtt a veje szülei a Petőfi (ma Kós Károly) tér 3-ban élt. Gábor egy inotai illetőségű fül-orr-gége orvost vett feleségül, aki szintén ebbe a lakásba költözött. Kettőjük frigyéből két gyermek, Ágnes (1985) és Gábor (1986) született. Ágnes az a családtag, aki felkereste a szerkesztőséget, s felkínálta nagyapja és dédnagyapja papírra vetett visszaemlékezéseit.

Ágnes és öccse egy költözködést követően Pesterzsébetre került, oda, ahonnan nagyanyjuk átjárt a telepre a III-as iskolába. S lám, milyen az élet? A két lurkó ugyanezt az utat járta. Szó szerint is. Erzsébetről a Kós Károly (korábban III-as) Általános Iskolába. Nagymamája minden nap elkísérte őket az ő régi alma máterébe. Ági nevetve meséli, hogy azzal a Romhányi Rékával, akivel óvodatársak voltak, az általános iskolába

Ágnes az Eötvös József Gimnáziumban érettségizett, majd az ELTE-n angol és könyvtár szakon diplomázott. A Képző- és Iparművészeti Szakközépiskolában tanított, illetve ott könyvtáros. Ágnesnek három kislánya született: Lia, Emma és Léna. Lia már iskolás, csellózni is tanul. Emma óvodás, Léna bölcsődés. Édesapjuk Erdős Szilveszter. Ő gazdasági informatikus diplomát szerzett, jelenleg egy magániskolában programozást tanít. A fiatal házaspár a Ráckevei Duna-ág mellett a Gubacsi híd közelében épült lakótelepen kezdte meg közös életüket. Ott születtek a kislányok. Új lakás után kellett nézniük, mert szűkös lett otthonuk. Ha már költözni kell, az csakis Wekerlére történhet! – óhajtotta a fiatalasszony. Kívánsága beteljesült. Egy négylakásos wekerlei házban, beépített padlástérű lakásban meséli nagymamájával, ifj. Ozorai Imrénével, mindazt, amit itt olvashatnak róluk.

Ági testvére, Gábor ugyanazokba az iskolákba járt, mint nővére. Érettségi után szabadúszó lett. Jelenleg egy kínai cirkusszal Angliában dolgozik, mint hangosító.

Beszélgetésünk végétével Ági kivisz az udvarra, és elégedetten mutat körbe a lakótömbön. Lábszomszédjuk az a ház, ahol ifjabb Ozorai Imre gyermekkorát töltötte a Pannónia út 42-ben. Emlékszünk, édes-

Ozorai Gábor és Fűrszt Ágnes

anyja Sáska Ilona volt, Ági dédnagyanyja. Sáskáék igen kiterjedt család, Wekerlén is sok leszármazottjuk él. Nem csoda, kilencen voltak testvérek. A dédnagymama nagy egyéniség volt – mondja Ágnes –, ma is sokszor beszélnek róla a családban, de nyugodtan mondhatjuk, a családon kívül is gyakran kerül szóba, noha 30 éve meghalt. Ági még hároméves sem volt, amikor a villámlástól való félelem ellen taníttatta. Kiültek a főtéri ház gangjára, és a nagymama a villámlás szépségéről mondott mesét. Nem csak unokáit taníttatta ily módon, de a házbeli gyermekeket is szívesen bízták rá más anyukák.

Az udvaron félfordulattal mutat arra a házra, amelyiknek földszíntjén nagypapja és dédszülei, emeletén dédnagypapjának Sándor nevű öccse lakott az egykori Zsigmond (ma Gutenberg) körút 24-ben. Most pedig az ő fia, ifjabb Ozorai Sándor.

Nála folytatom a családi legendárium lejegyzését.

• • •

Amikor becsengettem hozzá, már hetek óta nem esett egy szem eső sem, ugyanakkor döglesztő meleg volt, noha délután öt óra is elmúlt. Minden kert kisült, a fák levelei kókadtan lógnak. Szóba is kerül, mert mindketten rövid nadrágban, pólóban vagyunk.

– Öregem – modja, – gyere velem a kertembe, mutatok valamit. A szokásos – sufnikkal tagolt – wekerlei kert csakugyan különleges. Több a trópusi, szubtrópusi növény, mint a honos. Mexikói, texasi és kaliforniai kaktuszok mellett többféle pálma nő a „wekerlei sivatagban”. Törzs nélküli pálmát is mutat, ami persze becsapós, hiszen a törpepálma törzse a talajban van.

A ház udvarán két nagy fügefafa már a mediterrán éghajlatot idézi, míg a hűvös lakásban kapott ásványvíz már hazai. Itthon vagyunk, a Wekerlén. Az emlékekkel is.

A beszélgetés bemelegítő szakában előkerül egy aranyozott szobrocska is. Vajon mi az? Az első szakács Oscar-díj – mondja. 1966-ban kapta Floridában feleségének édesapja, Eigen Egon és három szakács-társa. Lesz miről beszélgetni!

Számunkra már ismert szereplő bemutatásával kezdi házigazdám. Apai ágon a wekerlei felmenő Omaszta Sándor, akit a Wekerle újság előző számában ismerhettünk meg, s akinek egyik fia Ozorai (Omaszta) Imre volt, a másik Sándor. Imrének fia szintén Imre, azaz ifj. Ozorai Imre. Az ő világháborús élményeivel az előző számban, utódainak bemutatásával pedig fentebb találkozhattunk. Az alábbiakban Ozorai (Omaszta) Sándorral és gyermekeivel, unokáival ismertem meg bennünket ifjabb Ozorai Sándor. Megkülönböztetésül az idősebb O.S. a Sándor Gyula nevet kapta, míg ifj. O.S.-t Sándor Ferencnek keresztelték. A Gutenberg – korábbi nevén: Zsigmond körút 24-ben beszélgetünk.

Imre és Sándor, a két Omaszta fiú a harmincas években engedve az akkori szokásoknak névmagyarosításra adták fejüket. Tették ezt azért is, mert sportoltak, s ők magyar néven kívánták ezt tenni. A családi legendárium szerint két név közül választhattak, vagy Inotait vagy Ozorait. Az eredményt tudjuk.

Az Omaszta nagyszülők ezt a lakást választották vagy számukra ezt jelölték ki. Az előző bérlő Lakatos Gabriella balettművész családjá volt – tudatja velem a házigazda. Ez egy hatlakásos házban lévő kétszobás első emeleti otthon. Fiaik itt születtek, Sándor Gyula itthon maradt, mi több, feleséget is ide hozott. Az ara is wekerlei leány volt, Stadolka Mancsi a Kapisztrán utca végéről. Stadolka Ferenc, a fiatalasszony apja szintén MÁVAG dolgozó volt, s már 1910 óta bérlő volt a telepen. Kazánkovács volt. Szakmai tudását nyugdíjasként a kispesti tanácsháza fűtőjeként „kamatoztattta”.

Ozorai Sándor a műbútor asztalos szakmát tanulta ki. A MÁVAG-ban helyezkedett el. Nem csoda, hiszen akkoriban a vasúti személykocsik belső berendezése jobbra fából volt. Argentínába, Egyiptomba, Indiába és több európai országba exportálták a kiváló és csinos vagonokat. Kiemelkedő művük volt az Árpád sínautóbusz, amelyik a Budapest-Bécs közötti utat két óra alatt megtette. A bécsi Operából a magyar közönség ezzel a járművel tért haza az előadás utáni éjszaka. Mint már említettük, Ozorai Sándor feleségül vette Stadolka Margitot, és ők is ebbe a lakásba költöztek be. Esküvőjük a főtéri katolikus templomban volt 1934-ben. Hosszú éveken át a frigyüket nem áldotta meg gyermek születése, majd tizenegy év várakozás után világra jött ifjabb Ozorai Sándor. Pontosabban Ozorai Sándor Ferenc. Ő az, akivel beszélgetek. 1945. áprilisában éjszaka kellett a Fő tér 12-ben lakó Móczár Jánosné bábáért szaladni. Ő a kertek alatt sietett a vajúdjó anyához, mert akkortájt nem volt ajánlatos fiatal nőknek az utcán éjszaka mutatkozniuk.

O. Sándor Gyula nagyszerű atlétának bizonyult. A III. kerületi TTVE-ben sportolt, több országos bajnokságot nyert távol- és hármasugrásban. A berlini olimpiától egy végzetes húzódás ütötte el. Áttért a tekézésre. Ezt a sportot a MÁVAG-ban űzte fivérével, Imrével együtt. 1953-54 körül hagyott fel a versenyzéssel.

Ozorai Sándor Gyulának és feleségének két gyermeke született, a már említett ifjabb Sándor (Ferenc) és Ágnes. (Ebben a családban igen gyakori név az Ágnes, úgy látszik vonzza őket, mint a mágnes!) A hűg a IV. sz. általános iskolába járt, hiszen az volt akkor a leányiskola, majd a Mester utcába. Ott a Teleki Blanka középiskolában érettségizett. 1969-ben férjhez ment. Két gyermeke született: Jakab Ágnes és Árpád. Az anyja 2015-ben elhalálozott.

Az ifjabb Sándor óvodába a Dobó Katika utcába, általános iskolába a III-asba (Kós Károly Ált. Isk.) járt. Kis korában a mai Nádasdy utcában még alig volt forgalom, füves volt az út. A Zoltán utcai futballpálya még nem volt bekerítve – a fakerítését a háború alatt tüzelőnek elhasználták –, s a kis Sanyi a pályán átvágva járt el az óvodába. Úgy emlékszik, akkor nagyon hosszúnak tűnt az út.

A foci pályán gyakran látott izgalmas mérkőzéseket, a WSC ellenfeleként fellépett itt a Fradi, a Postás, a Kőbányai Lombik. Hirtelen ezek jutnak eszébe. Vasárnaponként akár 1000-1200 néző is buzdította a wekerleieket. Több NB I-es labdarúgó nevelkedett itt. Egyik volt osztálytársa, Oborzil Satya, aki előbb a Dorogban, majd az MTK-ban vált profi játékoská. A versenyszerű labdarúgást a Soroksárban fejezte be. Oborzil a Zoltán utcában élt, s a jelen cikk írásakor tölti be 75. életévét. Házigazdám fontosnak tartja közölni a Nagyerdemű Olvasóval azt is, hogy bizony ezen a pályán edződött a 13 válogatottságig jutó Rothermel Ádám is. Érdekes, ő is a Soroksárban fejezte be pályafutását.

Az általános iskola alsó tagozatába is egyedül járt. Egyedül a Thököly úton kellett figyelmesebbnek lennie, mert ott járt a 48-as busz. Tanítónénije György Jolán volt, a felső tagozatban pedig Őrsi Nagy Árpád volt osztályfőnöke. Igen sok osztálytársára emlékszik jól. Már csak azért is, mert közülük többen a Landlerba is vele együtt mentek. (A mai Kispesti Deák Ferenc Gimnáziumnak az elődjét Landler Jenő Gimnáziumnak hívták, és történetünk idején a Kossuth téren működött.) Sorolja őket: Komlósi Pista, Jákfalvi Elemér, Krizsán Józsa. Mind fiú, hiszen még nem volt koedukált az osztály. Még azt is megemlíti, olyan sokan jártak a III-asba, hogy két műszakot is kitett a létszám. Ezért hát egyik héten délelőtt, másik héten délután

kellett iskolába menni. Nagyszerűen rajzolt, az ő képeit vitték az iskolából versenyekre.

Bekerülvén a Landlerba, Sándor (Ferenc) új nevet kapott. Ő lett Ozorai Pipó. Ugye, ismerős a név? Történelemből maga Ozorai Pipó, irodalomból pedig Ozora. Ilyés Gyula Ozorai példa c. hazafias költeményéből. Ozorai Pipó, eredeti nevén Filippo di Stephano Scolari, itáliai származású magyar ország-bíró Luxemburgi Zsigmond király idejében, a XIV- XV. szd. fordulóján. Ozorai Pipó kivételes képességű hadvezér hírében állt. Szolgálati fejében tizenkét jobbágyfalu földesúri központját jelentő Ozorán „kőből, avagy fából várát” emeltethetett. Ezt követően használta a Pipo de Ozora, vagyis Ozorai Pipó nevet. Tizennyolc alkalommal mérkőzött meg a törökkel, és mindannyiszor győzött. Oly nagy dicsőséggel végezte a dolgát, hogy a törököt már a neve hallatán rémület szállta meg, és hosszú idő kellett ahhoz, hogy elfelejtse ki volt Pipó.

Na, ezzel a családnévvel, mint Ozorai, Kispesten senki sem úszta volna meg, hogy el ne nevezzék Pipónak a tinédzserek. Ozorai Sándor ráadásul kedvence volt az osztálynak barátságos magatartása miatt. Éppen ezért ő a baráti és az iskolai közösségben mindenki számára Pipó lett. Olyannyira, hogy nővérem, aki osztálytársa volt a mi Pipónknak, már nem is emlékszik eredeti nevére. Bizonyára nincs ezzel egyedül. Sajnáltnám, ha ezzel a cíikkel lerombolnám nimbuszát a wekerlei Ozorai Pipónak.

Pipó egy rakás wekerlei cimborájával és ismerős lányokkal – köztük a ma már Kossuth-díjas és Kispeszt díszpolgára Béres Ilivel – együtt gyalogolt nap mint nap a Kossuth térre. A Petőfi (Kós Károly) téren gyülekeztek, végigmentek a Hungárián, majd az Arany János utcán. Az Üllői úton folytatták útjukat a sulig. Piaci napokon egy kicsit álldogáltak, nézelődtek a piacon. Ezt különösen rossz időben tehették meg, mert akkor az utat busszal tudták le, s több idejük maradt beérni. Akkoriban a zöldséget és gyümölcsöt több négyzetméteres ponyván gúliba halmozva kínálták. Kérdésemre úgy válaszol, ő nem vásárolt ott, hanem az iskolában a szünetekben Sáfár bácsitól, a pedellustól, aki pacsnit, kiflit, zsömlét és felvágottakat árult. Hogy honnan futotta rá? Egyszerű. Minden héten megkapta a buszbérletre annak árát, öt forintot, de azt nem vette meg, ezért is gyalogolt másokkal együtt. Az így összepórolt pénzből tízórait, illetve mozijegyet, fagyit vásárolt. Na meg az Ady előtti kis kioszkban Galántai nénitől kavicscukrot, pattogatott kukoricát.

Élénken emlékszik rá, útközben az Üllőin két KERAVILL bolt volt. Egyszer a hatvanas évek elején az egyik kirakatában egy gyönyörű piros-vajszínű Tünde robogó volt kitéve. Nem lehetett otthagyni! Lenyűgöző volt. De a másik bolt is tartogatott bámulni

valót, Pacsirta rádiót, Mambó és Terta magnókat. Az osztályban egyedül Elemérnek volt magnója. Tucatnyian jártak fel hozzá a főtéri lakásukba.

Tanárai közül Nagy Györgyöt, ahogy ő mondja, Gyurka testnevelőt említi. Úgy véli, a kézilabda doktora volt. Keze alól sok NB I-es játékos került ki. A hatvanas években többször bajnokságot nyert Spartacusnak a Landler biztos utánpótlás alapja volt.

Érettségi után dolgozni ment. Hová máshová, mint a Ganz MÁVAG-ba. Mivel már gyakorlott rádióamatőr volt, a villanszerelő műhelybe, majd a mérési osztályra került. Egy éves előkészítés után a BME Gépészmérnöki Karára nyert felvételt. Ez azonban nem tetszett neki, mert nagyon sokat kellett rajzolni. S míg a barátok a hétvégeken bulizni jártak, ő a rajzasztal fölött görnyedt. Abba is hagyta. Szörnyű volt, szörnyű volt! – bosszankodik 50 év után is. Vasúti jármű villamos szerelő szakmából kitűnő vizsgát tett. Szakmájának szeretetéről és hozzáértéséről ad tanúbizonyságot azzal, hogy részletesen és igen érthetően elmagyarázza nekem, miként működött korábban és most a két végén mozdonyval ellátott vonatok sebességének hangolása. Később anyagbeszerzőként építette a szocializmust. Hogy miképpen, az egy önálló cikket érdemelne.

Pipó a 70-es, 80-as évek tipikus magyar karrierét futotta be. 1979-ben az akkoriban divatos tsz-mellékküzemágba ment vezetőnek. Ez a munkahely kínált igazából kiteljesedést műszaki érzékének és széles szakmai ismereteinek. Érdekes motívum elbeszélésében, hogy egy bizonyos feladat elvégzéséhez a kispesti cigányvajdához fordult szükséges mennyiségű munkaskézért. A vajda szigorú rendet tartott és kezeskedett az embereiért. Tizenegy évig dolgozott itt, a bodroglői Ricse község mezőgazdasági termelőszövetkezeténél. Mint tsz-tagnak, földterület is járt neki. A rendszerváltás idején szünt meg az egyébként igen jól fizető munkahely. A szabad külföldre utazás és az állami monopóliumnak számító külkereskedelem megszűntét követően olyan családi kisvállalkozásban vett részt, amely Németországban szállodák berendezéseinek felújítását végezte. Természetesen az itthoni lehetőségeknél sokkal jobban fizető, a helyieknél pedig olcsóbb szolgáltatást kínálva.

Sándor 1975-ben megnősült, feleségének, Eigen Juditnak a szüleihez költözött egy VI. kerületi nagypolgári lakásba. Az esküvőjük a Vajdahunyad vár kápolnájában volt. A pap le akarta őket erről beszélni, mondván, ott még sosem volt egyházi szertartás, mire Pipó egy Jávor Pál és Szelezky Zita egyik, a '30-as években készült filmjelenetére hivatkozott. Ő nyert.

Első gyermekük, Nóra 1976-ban még a nagyszülőknél született. Ezt követően újtották fel a wekerlei családi fészket, s másfél

évi kitérő után hazatért Pipó a szülői házba. Nóra nagyon kényelmes lakásban élt ezalatt a másfél év alatt, úgy emlékszik vissza rá, hogy katasztrófa volt számára a fák hiánya. Boldog volt a család. Ezt a boldogságot még növelte a második kislány, Dóra világra jötte 1981-ben.

A lányok a III-as iskolában tanultak. Nóra angol nyelvtanár lett. Különböző iskolákban és a Zrínyi Miklós Akadémián tanított. Ez utóbbi helyen az ENSZ-missziót teljesítő magyar katonákkal ismertette meg az angolt. Munka mellett jogi diplomát szerzett. Dr. Ozorai Nóra mégis megmaradt a nyelvtanítás mellett, és egy angol nyelven oktató magániskolában dolgozik. Nóra férjezett, nem lakik a Wekerlén. A kisebbik lány, Dóra a neves Gundel Károly vendéglátó szakközépiskolát végezte, majd végigjárta a szakma minden ágát. Közben két bölcsészdiplomát szerzett. Néhány nap múlva felkerekedett, és öt évig Angliában próbálta ki magát. Kanadát is megjárta, de a farkasordító hideget nem

Ozorai Dóra, Nóra és Jakab Ágnes

bírta. 2009-ben hazajött. Ma konferenciákat szervez. Szintén férjezett. Férjével, Farkas Gergő gyógypedagógussal itt élnek a telepen.

Pipó nem egyedül él a felmenőitől örökölt lakásban. Valóságos rádió arzenál, magnógyűjtemény veszi körül. Mutatott szalagos és kazettás magnókat, amit a rádió riporterek és tévé riporterek használtak az 1960-as és 70-es években, láttam a hazai úttörő magnókat: Mambót, Tertát, összesen másfél tucatot. Egy közel 60 éves rádió pedig nap mint nap szolgálja gazdáját.

Amint látjuk, a mi Pipónk nem Ozorán él a reneszánsz várbán, nem is gyözedelmes se-regekkel veszi magát körül. Hanem oldtimer audió berendezések között lakik, s „várát” a mai kor védelmi rendszere biztosítja.

Nagy Tamás

Velence-Székesfehérvár-Velence – kerékpárral

A szeptemberi biciklitúránk a szeles, esős, hűvös idő miatt elmaradt, ezt póoltuk októberben, egy szeles, esős, hűvös vasárnapon. (Ez persze csak részben igaz...)

Találkozás Velencén! Két csapat autóval jött (három-három fő), valaki – itt is kifejezem nagyrabecsülésemet – Budapestről biciklivel. A többiek vonattal. A jó kis KöKi-Velence közvetlen járat vágányzár miatt nem működött, de a kelenföldi átszállás sem

egészen. Az 5 perc nem bizonyult elégségesnek a biciklik és utasaik egyik vonatról a másikig való eljutásához. Sebj, vonat van félóra múlva is, Velencén meg a közeli szálloda kávézója várta a már ott lévőket.

10 óra körül teljes volt a csapat. 7 fok, kicsit szemetelt az eső. Nekivágtunk. A tó megkerülését egy székesfehérvári kiterővel egészítettük ki. Rövid presszózás után a Csúcsos-hegyen megnéztük az Aranybulla emlékművet. A hagyomány szerint e dombon hirdették ki az 1222. évi székesfehérvári országgyűlésen elfogadott határozatot, amely a király és a nemzet jogait és kötelességeit rögzítette.

Fél óra múlva már a Bory-várban sétálgatunk. Bory Jenő építész, festőművész, szobrász a 20. század első felében, 40 nyáron át építette „várát”, emléket emelve a hitvesi szeretetnek és művészi álmainak. Egyszer érdekes kis időt eltölteni az árkádok alatt, a parkban, a sok kép, szobor között.

Aztán irány a belváros. A megérdemelt pihenés ideje jött el. Az ebédidő egy kellemes bisztróba vezette a csapatot. Az országalmánál (ami nem is alma, hanem egy szökőkút) készült egy csoportkép, s nyeregbe szálltunk. Székesfehérvárt bicikliről néztük meg; elhaladtunk a püspöki palota, több múzeum, képtár előtt, rápillantottunk a romkertre is. Érdekes lenne egy egész napot, vagy akár kettőt is eltölteni ebben a városban.

A városból a tó felé haladtunk tovább. Az idő elég jól tartotta magát, kicsit melegebb is lett, igazi eső nem volt, de a Napot nem láttuk. Vezetőnk szerint már nem jön emelkedő, de ezt ő nem jól tudta. Pákozdson süti, kávé. És... találkozás a pár hete felállított „Miska huszár” szobrával. A 12,5 m magas, csaknem 100 tonna súlyú vasbeton monstrum 11 évig készült. És most ott áll, és néz, és nézik.

Innen már megállás nélkül tekertünk Velencéig, hogy a vonatások időben odaérjenek. Mi is felszereltük az autókat biciklikkel, és indultunk haza. Biciklivel senki nem jött Budapestre.

Várjuk a tavaszt, az újabb kerekkezési lehetőségeket.

Köszönet a mindenkori szervezőknek!

Papp Szusanna

Fotó: Szilágyi Szabina

Filmklub

Zsigmond Dezső:

Sorsok könyve

Nem szeretünk dokumentumfilmet nézni. Nem divat vagy unalmasnak tartjuk – mindegy mire hivatkozunk. A jelen tévé- vagy filmnézési szokásaink közt nem népszerű műfaj, bármennyire rólunk vagy tágabb értelemben vett környezetünkről szól. Szomorú ezt így megfogalmazni, de a dokumentumfilm mindig is rétegműsornak számított. Holott ennél többről lenne szó.

Ezek a filmek átélhetően hozzánk vagy áttételesen szűkebb-tágabb környezetünkről szólnak. Ilyen formában rólunk is szólnak – hamis hangok nélkül.

Aki részt vett a Wekerlei Filmklub legutóbbi vetítésén, bepillantást kapott egy még természetességgel létező, de félő, hogy hamarosan széteső emberi közösség és benne az egyén hétköznapi sorsába.

Kárpát-medence, Erdély, Patak-ország. Életmódok, élettörédek, sors történetek „... egy olyan faluról, amelynek utcái, házai,

patakjai és hegyei, temploma és kocsmája – akárcsak maguk a falusiak –, mind-mind valóságosak.” (Zs.D.)

Maga a falu így nem létezik. De öszszehozható. Erdély különböző vidékein élő emberek, családok életének nagyon is létező részleteiből, sorsok mozaikjaiból felépíthető egy „virtuális” falu. Ez volt a rendező szándéka. Több korábbi filmjének szereplői köszönnek itt vissza: az Aranykalyibából megismert Emilke, Józsi nővér a sárga biciklijével vagy a Csigavár című dokumentumfilm Teréze. Életüket közel 15 éve nyomon követi a rendező hol egy, hol kettő kamerával. Észrevétlen, minden rezdülésre felfigyelve, érzékenyen. Itt nincs megájtás. A hétköznapi szereplők a legnagyobb természetességgel mozognak a megszokott, és életükbe szinte beépülő kamerák között. Pedig „barátok közt” vannak „éjjel-nappal”, csak nem „Budapesten”. Zsigmond Dezső pedig finom érzékkel és jól felépített dramaturgiával teremtette meg ezt a hol lírai, hol balladisztikus, de a legnemesebb értelemben vett „való világot”.

Ezért érdemes dokumentumfilmet nézni. Szeressük meg újra a dokumentumfilmeket!

Zajti Gábor

KÖR-KÖTŐ KÖR kiállítás beharangozó

2009 óta töretlen lendülettel dolgozunk; minden csütörtökön alkotunk. Eddig két alkalommal, három- és ötéves fennállásunk apropóján rendeztünk kiállítást az elkészült műveinkből.

Ezúttal nem várunk kerek évfordulóra, hanem 2018 tavaszán, a földnap programokhoz csatlakozva újabb kiállítást szervezünk. Címe: Egy híján tíz (utalva az évek számára), a tematika pedig a négy elem (tűz, víz, levegő, föld) megjelenése alkotásainkban.

A kiállítás megnyitójának pontos időpontját időben jelezzük!

Tóth Katalin

A legutóbbi kiállítás darabjaiból néhány

A szerző felvétele

Betlehemezés Wekerlén – akkor és most

Jövőre lesz 110 éve annak, hogy elkezdtek lerakni Wekerletelep első épületeinek alapköveit, rá egy évre, 1909-ben már be is költözhettek az első családok. Vajon hogyan ünnepelték az első karácsonyt annak idején a frissen ideköltözött munkásberek és tisztviselők, akik közül sokan vidékről vándoroltak fel a fővárosba és környéke-re a nagyszámú munkalehetőség miatt?

Bizonyára már az első karácsonykor is betlehemeztek az itt lakók, hiszen nem csak a falvakra volt jellemző, országszerte ismerték, szerették, és még a fővárosban is éltek ezek a szokások.

A bábos színjáték során egyszerűen mesélték el Jézus Krisztus születését, néhol sok-sok humorral örvendeztetve meg a házigazdát. A hagyomány szerint hárman-négyen összeállva jártak házról házra, és kántálták el a szent karácsony éj csodás történetét. Nyakukban vagy kezükben tartották a saját készítésű „Betlehemet”, mely

Jézus születésének helyét, a jászolt ábrázolta, benne a szent családdal. A történet elmesélése után arra buzdították a házigazdákat, hogy legyenek könyörületesek, és adjanak

Az Ördögszekér kompánia felvétele

jókedvvel kolbászt, szalonnát, friss kalácsot, mert itt az öröm ideje, hiszen „megszületett a Jézus Krisztus”.

Így képzeljük Wekerle utcáin is a karácsony előtti heteket, a friss ropogós hóban, mert akkor még az is volt télvíz idején. Ezt a hangulatot szeretné felidézni a Wekerlei Kultúrház is december 16-án délelőtt a Wekerlei Zsebszínházban. Az Ördögszekér kompánia előadásában eredeti gyűjtemények alapján készült betlehemes játékot láthatnak az érdeklődők, melynek része a bábáncoltatás, szálláske-resés és a Turka-játék, azaz a kecskealakoskodó játék, mely Erdélyből, illetve a Nagyalföldről származik. Szemünk előtt elevenedik meg a háromkirályok já-rása, a régi betlehemezés szokása, melynek hagyományát ezzel a gyerme-keknek és felnőtteknek egyaránt szóló előadással igyekszünk fel-eleveníteni.

Szitár Orsolya

Téli álmok

Szalma Edit grafikus, illusztrátor karácsonyváro kiállítását látogat a Wekerlére

Nagy bajuszú idomárok, cirkuszi kör-hinta, bicikliző, duci macskafigura, bájos angyalok, kedves manók, ágas-bogas, színes virágok, ezek a szokatlan, de rögtön a szívünkbe lopakodó mesefigurák, melyek mind nagyon szerethetőek, és azonnal meg-elevenednek a gyermekkönyvek lapjain – ez mind Szalma Edit, akinek képei december elejétől a Wekerlei Kultúrház karácsonyváro kiállítását alkotják.

A grafikus művésznő bájos világába jó belépni, mert a gyerekek otthonosan érzik magukat, a felnőttek pedig gyermekien fedezhetnek bele. A néhol bohéman vidám, olykor édes-szomorkás léleksimogató képek láttán könnyen felidéződik bennünk a régmúlt csodavárásának öröme, a gyermeki lét titkokkal teli világa, a mesékbe kúszó képzeletünk megannyi furcsasága.

Edit már gyermekként tudta, hogy a rajzok felé vezet az útja, és talán épp e korai felismerésnek köszönhetjük, hogy alkotásaiban ilyen erőteljesen megmaradtak a letisztult, egyszerű és mégis mesterien kifinomult formák. Eredeti elképzelése szerint festőnek

készült, ám végül az Iparművészeti Főiskola tipográfia-grafika szakát végezte el, melynek útravalójából a mai napig táplálkozik. Később ugyanitt szerezte meg mesterfokú képzését, Árendás József irányítása alatt. Az ő javaslatára választotta témájaként a cirkusz világát, melyben olyanmily sikerült feloldódnia, hogy hosszú évekre összekötötte munkásságával.

A plakát- és bélyegtervezésen, valamint papírszínházi alkotáson túl megannyi gyermekkönyvben és kiadványban – többek között a Móra és Csimota Kiadók mesekönyveiben és Manó Könyvekben – találkozhatunk szerethető figuráival és az összetéveszthetetlenül „szalmaedités” stílusjegyeivel. Munkásságát számos díj

méltatja, valamint az a tény, hogy közkedvelt, ismert alkotóvá vált.

A Wekerlei Kultúrház küldetésstudatában fontos szerep jut a vizuális nevelésnek. Ennek egy látványos része a kortárs illusztrátorok munkáinak bemutatása, akik képi világukkal nem csupán a mesében rejlő szépséget tárják elénk, hanem képzeletébresztő kalandra invitálják nézőiket. Szalma Edit tárlata méltó zárása lesz a WKK idei kiállításainak, és igazán szívet melengető ráhangolódást ígér a karácsonyra készülő családoknak.

A kiállítás 2017. december 1-től 2018. január 15-ig tekinthető meg a kultúrház nyitvatartási idejéhez igazodva.

Bonecsuk Mónika

Délszláv inspiráció, avagy babot a karácsonyi asztalra!

Csoportkép Smolyanban

Akár hiszed, akár nem, a bolgárok még karácsonykor is babot esznek! Ezt nemrég tudtam meg, amikor testvérvárosi látogatás keretében a bulgáriai Smolyanban, Kispest testvérvárosában jártunk. (Az utazás másik célpontja a szintén testvérváros Zombor volt. A látogatás ötletét a kispesti bolgár és a szerb önkormányzat vezetői kezdeményezésére felkarolta az anyaönkormányzat, a szervezésbe és lebonyolításba pedig magam is becsapódtam.)

Smolyanban, azaz a környéken olyan finom bab terem, hogy az egész buszos csapatunk felkeresett egy helyi gazdaságot csak azért, hogy beszerezhessük a bolgár sajtokat (sírene és kaskaval) és a helyi babot.

Amúgy a hagyományos bolgár szokás szerint szenteste (Badni Vecer) földre tett szalmára terítenek, ahol a szalma Jézus jászlát jelképezi. Ide rakják ki a meghatározott számú (7, 9 vagy 12-féle) húshagyo edelt. A böjti ételek között van babfőzelék, bulgurral és rizzsel töltött káposzta és szőlőlevél, főtt búza, aszalt gyümölcsökből készített kompót. Nem hiányozhat a dió, méz, fokhagyma kombó sem, a bor, a pálinka és a nyers árpa.

Az ünnepi asztal tömjénnel való megszentelése után következik a ház aszszonya által sült kenyér megtörése. A kenyérbe egy

A szerző felvétele

szem babot, egy gombot és egy pénzérmét kell belesütni. A hiedelem szerint, aki a babot találja meg, arra jó egészség vár, a pénzérme felfedezője gazdag lesz, aki meg a gombra fut rá, annak sok munkája lesz a következő évben.

A vacsora alatt nem szabad felállni az asztaltól, az egész család együtt teszi ezt meg a vacsora végén. A megmaradt étkeket nem teszik el, a hiedelem szerint a visszajáró halott hozzátartozók éjjel ebből laknak jól, s egyúttal szerencsét hoznak az élőknek.

Nos, itt volt az a csodálatos egy kiló tarkabab, és azon tűnődtem, hogyan is készítem el. Legyen belőle leveske vagy hagyományos főzelék? Végül rákerestem a macedón „tavče na gravče” receptre, és lett belőle ez:

Hozzávalók:

- 1 kiló bab. Ha nem áll a rendelkezésünkre smolyani sem tetovói, akkor vegyünk a piacon nagyobb fehér szemű babot
- fél kiló vöröshagyma
- 1 póréhagyma
- 3+3 gerezd fokhagyma
- kevés olaj
- 2 ev. kanál liszt
- 1 kiskanál őrölt piros paprika
- fél kiskanál chilipaprika
- 1 babérlevél
- 5-6 levélke menta (el is maradhat)
- 1 csokor petrezselyem
- 2-3 paradicsom
- 1-2 kápia paprika
- só, bors, biovegeta

Megmostam, és beáztattam a babot egy éjszakára, majd kb. 1,5 órára feltettem főni a babérlevéllel, 3 fokhagyma gerezddel, egy kevés sóval. Fontos, hogy a bab puha legyen, de ne főljön szét, a szemek egészben maradjanak. A babot leszűrjük, de főzővízből tegyük félre. Egy mélyebb edényben olajon megpároltam az apróra vágott hagymát, a póré, majd mikor már üveges lett, rádobtam a maradék 3 gerezd összezúzott fokhagymát. Ekkor jön rá a kétféle őrölt paprika, a liszt, só, bors, biovegeta. Ezt egy-két percig összerottyantottam, pici vizet öntve alá. Hozzáadtam a babot, az apróra vágott paradicsomot és kápiát, jól összekevertem. Itt meg kell kóstolni, hogy elég-e benne a só, és ha kell, utána lehet ízesíteni. Majd mehetett az egész, csodásan illatozó massa a Dragica nénitől kölcsönkért agyagedénybe. A főzőléből annyit kell önteni, hogy épp ellepje az ételt. Tetejére szórtam a felvagdossított petrezselymet, majd mehetett az

előre melegített (190-200 C°) sütőbe. Az eredeti recept szerint a paradicsomot és a friss paprikát a tetejére kell felvágni, de én nem szeretem úgy egészben sülni, ezért variáltam rajta kicsit. Kb. 30-45 percet kell sütni, a sütőtől függően. Ha a bab tetején megjelennek a kis ráncok, és gyengéden bugyogni kezd ételünk, akkor van kész.

Tőlünk délebbre grillezett hússal vagy kolbásszal tálalják, de egyszerűen éték csak így magában is!

Jó étvágyat, szép karácsonyt!

Szilágyi Szabina

Hirdessen nálunk!

Hirdessen kedvező áron a 5 400 példányban évente háromszor megjelenő lapunkban!

A lap minden wekerlei háztartásba, intézménybe ingyen jut el.

Ha nincs kész hirdetési anyaga, segítünk elkészíteni (a szolgáltatás ingyenes)! Lehetőség van újságunkban PR-cikk megjelentetésére is. A részletekért kérjük, forduljon hirdetésszervezőnkhez.

Felvehelyek: Hirdetésszervezőnké, Veres Jolán (mobil: 30/683-1307, e-mail: whirdetesszervezes@gmail.com)
Személyesen a WTE székhelyén (Kós Károly tér 10. www.wekerletelep.hu)

Méret	Nettó ár (Ft)	Áfa 27% (Ft)	Bruttó ár (Ft)
Nyolcad oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 57 mm	9 000	2 430	11 430
belső színes borító – 93 x 65 mm	13 000	3 510	16 510
Negyed oldal			
fekete-fehér – 84,5 x 120 mm	18 000	4 860	22 860
belső színes borító – 93 x 135 mm	24 000	6 480	30 480
Fél oldal			
fekete-fehér – 174 x 120 mm	35 000	9 450	44 450
belső színes borító – 190 x 135 mm	46 000	12 420	58 420
Teljes oldal			
fekete-fehér – 174 x 244 mm	70 000	18 900	88 900
belső színes borító – 190 x 275 mm	92 000	24 840	116 840

Wekerlei Mozgásműhely - Órarend

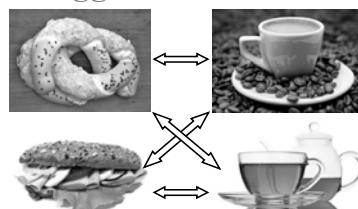
Honlap: www.wekerleimozgasmuhely.hu Telefon: 70/381-61-22.

HÉTFŐ	KEDD	SZERDA	CSÜTÖRTÖK	PÉNTEK	SZOMBAT
KÖZÖSSÉGI HÁZ (XIX. Pannónia út 26. templomkert)					
8.00	7.30 GERINCTORNA	ALAKFORMÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTORNA	7.30 GERINCTORNA	GERINCTORNA
9.00	8.30 GERINCTORNA		IZOMKONTROLL	8.30 kezdő óra GERINCTORNA	
KISTORNATEREM (XIX. Baross utca 48.)					
8.30			JÓGA		
19.30			JÓGA 90'		
TORNATEREM (XIX. Hungária út 28. - Vonás utca sarok)					
17.00	GERINCTORNA kezdő	TANFOLYAMOK	GYEREK LATIN DANCE	ALAKFORMÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTORNA
18.00	GERINCTÁNC	GERINCTORNA	ENERGETIZÁLÓ NYÚJTÁS	GERINCTÁNC	ALAKFORMÁLÓ TRÉNING
19.00	GERINCTORNA	BODY ART	ZSÍRÉGETŐ ALAKFORMÁLÓ	GERINCTORNA	LATIN DANCE
20.05	LATIN DANCE	ZSÍRÉGETŐ ALAKFORMÁLÓ	LATIN DANCE	ZSÍRÉGETŐ AEROBIC	HASTÁNC

Wekerletelep Corvin körút 44.

Reggelizzen nálunk!

Reggeli- és tízórai-csomagok elvitelre.

20% KEDVEZMÉNY!
A részletekről érdeklődjék az üzletben!

Péksütemények és szendvicsek nagy választékban!

Nyitva tartás: H-P 7-18 óráig

1. Szögedi halászlé

átpaszírozott apróhalból, jó sűrűn, ahogy Matula bácsi csinálta, igazi harsafiléből

EXTRÁK: friss kenyérral, legényeknek erős paprikával

1.600
FORINT/adag

2. Kacsa virgácsok

pirosra sült, ropogós kacsacomb, lilakáposztával, burgonya pürével ez se repül már tovább, benne lesz a tányérodban ízben

1.900
FORINT/adag

3. Disznós dagadó

a klasszikus és rusztikus, töltelékes husika, hagymás burgonyával

1.800
FORINT/adag

4. Békebeli bőségtál

4 SZEMÉLYES TÁL ennek megadjuk a módját; a karod se fogja elbírní, tele pakoljuk sok jó falattal, a sültektől, a kolbászkaig csak győzzed megenni

9.900
FORINT/adag

Lesz még némi **kilós apró** süti is!

Ha tetszett amit ettél-láttál akkor lájkoljál: [f /elekskamraetterem](https://www.facebook.com/elekskamraetterem)

Éléskamra Étterem

Ne gondoljon annyit a karácsonyi sütés-főzésre, több idő marad a karácsonyfa díszítésére!
Levesszük a válláról az egyik terhet; válasszon az idei évben a konyhánkban sürgő-forgó vidékijányok kezei között készülő ételeinkből!
Ez után megnyalja majd mind a tíz ujját!

A telefont is felvesszük és az előjegyzést is:

(06-70) 434-3383

RENDELÉSFELVÉTEL: december 20-ig
ÁTVÉTEL: december 24-én 11:30 óráig
utána lehúzzuk a vasrolót és BEZÁRUNK!
Cím: Wekerle-1192 Bp., Kós Károly tér 11.

A jövő évben rakott asztal, minket senki el nem marasztal!

Nagyon BoldogÚj Évet kíván:
az Éléskamra és Remy;
Ratatouille legyen Veletek!

Lehet, hogy idén együtt vacsorázunk?

**A FIDENCIA
GYÓGYSZERTÁR**

(1191 Bp. Corvin krt. 7-13., Tűzoltóság mögött)
betegközpontú ellátással,
tanácsadással várja betegeit.

Nyitvatartás:
H-Cs:
8.30-19.00,
Péntek:
8.30-18.30
Telefon:
280-72-27

Vérnyomásmérés, koleszterinszint - és
vércukorszint mérés.
Bankkártyát és egészségbiztosítási kártyát elfogadunk.

**A Gyöngy Patika keretein belül
minden hónapban más AKCIÓ!**

Kedves Wekerlei Állatbarát!

A Dínó Kisállatszervíz
a József Attila u. 36-42.

alatt működő állatorvosi rendelőjében
teljes körű ellátással várja minden régi
és leendő páciensét.
Igény esetén otthoni ellátást is
vállalunk!

Aktuális akcióinkról érdeklődjön
telefonon a **280-07-70**,
(06)20/928-53-45, vagy a
kisallat.szerviz@gmail.com címen.

Rendelés:
Hétfőtől péntekig:
10h-12h és 17h-19h,
Szombaton:
15h-18h.

Dr. Kovács István
Klinikus szakállatorvos

Kedves Ügyfeleink!

A Templom tér
közeliében továbbra
is magas színvonalú,
korrekt és teljes körű
szolgáltatásokkal
várjuk Önöket
Kispest több mint
húsz éves szakmai
tapasztalattal
rendelkező
ingatlanirodájában!

Fenyvesi Zoltán
06-30/280-9946

Hívjon
bizalommal!

AnDeZ Ingatlaniroda

1196 Budapest, Ady Endre út 57. 280-2271;
06-20/389-6675;
www.andezingatlan.hu;
www.facebook.com/andez.ingatlan

Kézműves ajándékbolt Wekerlén

az Ady Endre u. 9. szám alatt.

Térjen be hozzám,
nézzzen szét, szép, kézműves
karácsonyi ajándékokat
talál nálam szeretteinek,
barátainak.

Várom szeretettel!

Wekerlei Fejlesztő-műhely

Mozgás-, kognitív és pszichológiai
fejlesztés 3-18 éves korig:

- komplex mozgásvizsgálat;
- mozgásfejlesztés;
- kognitív fejlesztés;
- gyermek-pszichológia;
- iskola előkészítő foglalkozások;
- alapozó- és homloklebeny terápia;

Elérhetőség: Romhányi Réka alapozó terapeuta
70/945-0896; www.wekerleimozgasmuhely.hu

A 10 éves
R.ing Bt. ezúton
kíván meghitt
Karácsonyi Ünnepet
és sikeres Új
Esztenőit minden
Olvasónak!
Rothman Ferenc
ringingatlan.hu
+36302230986
ring@digikabel.hu

Wekerlei Kávézó

Wekerletelep, Thököly út 23.

Hagyományos- és paleo-sütemény,
szendvics, pékáru, sütemény,
torta és formatorta-rendelés.

Egész évben (téli is!)
szeretettel várjuk vendégeinket!

R.ing Bt.

Rothman Ferenc
www.ringingatlan.hu
+36-30-223-0986
ring@digikabel.hu

Kedves Olvasó!
Meghitt, békés
Karácsonyi Ünnepet
és sikeres újesztendőt
kívánunk!

10% kedvezmény a hirdetés felmutatójának a szervizre

WEKERLETELEP

KERÉKPÁR

TELEFON 061 3571 385
06 70 328 3275

SZAKÜZLET ÉS SZERVIZ

BUDAPEST

XIX. HATÁR ÚT 30.
www.laszlokerekpar.hu

Kötetlen munka, többletjövedelem!

Kozmetikai termékek forgalmazásához
munkatársakat keresek.
Kismamák diákok és nyugdíjasok
jelentkezését is várom.

Telefon:
06-30/9773-618
leindler.joli@gmail.com

**MINŐSÉGI
FA NYÍLÁSZÁRÓK
GYÁRTÁSA**

BARTFA KFT

Ajtóinkat és ablakainkat rétegragasztott boroviból gyártjuk. Szabványmérettől eltérően egyedi darabokat külön megrendelésre is vállalunk. Spaletta, zsalugáter gyártása. Nyílászáróink felületkezelését és beszerelését is vállaljuk. Felmérés és árajánlat készítése ingyenes. Wekerlén számos referenciánk megtalálható.

Elérhetőségeink:
2220 Vecsés, Liszt F. u. 5.
Tel./fax: 06-29/352-053, Mobil: 06-20/962-1314
info@bartfa.hu, www.bartfa.hu

Shetland U. K. Nyelviskola

Felnőttképzési engedély száma:
E-000309/2014

- ❄️ **Nyelvtanfolyamok Wekerlén**
- ❄️ **Kihelyezett vállalati nyelvoktatás**
- ❄️ **Angol és német EuroExam vizsgáztatás**
- ❄️ **Külföldi nyelvtanfolyamok és tanulmányutak szervezése**

www.shetland.hu

1192 Budapest, Kábel u. 10.
tel: (06 1) 357 1456 • (06 30) 952 1202
shetland@shetland.hu

Wekerle Ingatlaniroda Fórizsné Baráth Brigitta

Szeretetteljes, karácsonyt, boldog újévet kívánok minden kedves olvasónak!

2018-ban várom mindazon kedves ügyfelem
jelentkezését, aki új otthonát keresi, vagy meglévő
ingatlanát szeretné eladni-bérbeadni!

Bizalmát előre is köszönöm!

Fórizsné Baráth Brigitta
Tel: 06/30 9332-592 www.Ingatlanvarazs.hu

Adventi Naptár

2016

december 1.

„Az ünneptől főként azt váránk, hogy legyen! Végre valami ne tőlünk függjön, ne a jókedvünknek, szerencsénknek, boldogságunknak legyen kiszolgáltatva, hanem legyen: mint a természet. ... jön, amikor ideje van, harmónia és jószág nő a nyomában, és nemcsak jobbá változunk, de a másik jószágára is rálátunk.”

(Esterházy Péter)

december 2.

„A szeretet a gondolattal kezdődik. Azzá válunk, amiről gondolkodunk. A szeretettel teli gondolatok, szeretettel teli életet és szeretettel teli kapcsolatokat hoznak létre.”

(Adam J. Jackson)

december 3.

„Nem a szavaink vagy a gondolataink tesznek azzá, akik vagyunk, hanem a tetteink, vagy azok hiánya.”

(Jane Austen)

december 4.

„A tudat, hogy szerethetsz és szeretnek, olyan melegséget és gazdagságot ad az életnek, amit semmi más nem pótolhat.”

(Oscar Wilde)

december 5.

„Egy ajándék éppen annyit ér, amennyi szeretettel kiválasztották.”

(Thyde Monnier)

december 6.

„Könnyebb szeretni, mint igazságosnak lenni: s tán igazságosabb is.”

(Kertész Imre)

december 7.

„A legtöbb emberek akkor van szüksége szeretetre, amikor maga a legkevésbé képes rá. Minden nap mutasd ki családodnak a szeretetedet: szavakkal, simogatással, gondoskodással.”

(H. Jackson Brown)

december 8.

„Szeretni és szeretve lenni olyan, mintha kétfélről sütné ránk a nap.”

(David Viscott)

december 9.

„Hol a boldogság mostanában? Barátságos meleg szobában.”

(Petőfi Sándor)

december 10.

„Az idő olyan, mint a vonzerő. Az embernek sosincs annyi, mint amennyit gondol.”

(Khaled Hosseini)

december 11.

„A világ megismerése érdekes, hasznos, gyönyörködtető, félelmetes vagy tanulságos; önmagunk megismerése a legnagyobb utazás, a legfélelmetesebb felfedezés, a legtanulságosabb találkozás.”

(Márai Sándor)

december 12.

„Ha valamit nem szeretsz, változtass rajta! Ha változtatni nem tudsz, változtass azon, ahogy gondolkodsz róla! Csak ne panaszkodj!”

(Maya Angelou)

december 13.

„Boldogok, akik lenni is tudnak, nemcsak tenni, mert megcsendül a csendjük és titkok tudóivá válnak.”

(Dr. Gyökössy Endre)

december 14.

„Boldogok, akik komolyan tudják venni a kis dolgokat, és békésen a nagy eseményeket, mert messzire jutnak az életben.”

(Dr. Gyökössy Endre)

december 15.

„Az öröm nem a tőlünk független dolgokban rejtőzködik – hanem bennünk.”

(R. Wagner)

december 16.

„Az emberi kapcsolatokban csak az egészen kis dolgok fontosak”

(Ansel Éva)

december 17.

„Boldogok, akik észreveszik egy diófában a bölcsőt, az asztalt és a koporsót, és mindháromban a diófát, mert nemcsak néznek, hanem látnak is.”

(Dr. Gyökössy Endre)

december 18.

„Az ünnep az élet rangja, felsőbb értelme. Készülj föl reá testben és lélekben.”

(Márai Sándor)

december 19.

„Bizonyos tettek elmulasztása semmiképpen sem kisebb bűn, mint egy némely vétkes cselekedet megtétele.”

(Esterházy Péter)

december 20.

„Boldogok, akik megbecsülik a mosolyt és elefelejtik a firtort, mert útjuk napfényes lesz.”

(Dr. Gyökössy Endre)

december 21.

„Ha hallgatsz, hallgass szeretetből; ha beszélsz, beszélj szeretetből; ha figyelmeztetsz, figyelmeztess szeretetből; ha megbocsátasz, bocsáss meg szeretetből.”

(Szent Ágoston)

december 22.

„Akarsz-e játszani mindent, mi élet, havas telet és hosszú-hosszú őszt, lehet-e némán teát inni véled, rubin-teát és sárga páragózt?”

(Kosztolányi Dezső)

december 23.

„Soha nem vagyunk annyira elveszve, hogy az Angyalaink ne találjanak ránk.”

(Stephanie Powers)

december 24.

„Betlehemi csillag Szelid fénye mellett Ma az égen és a földön Angyalok lebegnek. Isten hívívői Könnyezve dalolnak Békességet, boldogságot Földi vándoroknak.”

(Juhász Gyula)